

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 166

I Legislatura

Any 1984 (primer període)

Presidència
del Molt Honorable Sr. Heribert Barrera

Sessió Plenària núm. 83

Quarta i darrera reunió,
tinguda divendres 2 de març de 1984

SUMARI

La sessió es reprèn a un quart d'onze del matí, sota la Presidència del M. H. Sr. Heribert Barrera.

*Continuant el punt de l'ordre del dia **Preguntes amb resposta oral**, la primera de la reunió és la **Pregunta a l'H. Sr. Conseller de Governació sobre les atribucions de la policia de la Generalitat**, que formula el Diputat I. Sr. Alay, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 5611). Li contesta l'H. Sr. Conseller de Governació (p. 5611). L'I. Diputat replica (p. 5612) i l'H. Sr. Conseller li contesta (p. 5613).*

*La següent i darrera, **Pregunta al Consell Executiu sobre l'ús del català en les comissaries de policia**, la formula el Diputat I. Sr. Subirà i Rocamora, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 5614). Li contesta l'H. Sr. Conseller de Governació (p. 5614). L'I. Sr. Diputat replica (p. 5615) i l'H. Sr. Conseller li contesta (p. 5615).*

*El punt següent de l'ordre del dia és **Proposta de Proposició de Llei per la qual s'estableix un cànon sobre l'extracció de minerals energètics i designació, si s'escau, dels Diputats que hauran de defensar-la**. El Diputat I. Sr. Lucchetti, del G. p. del PSUC, defensa les esmenes núms. 1, 6 i 8 (p. 5616). En el torn en contra pren la paraula el Diputat I. Sr. Garreta, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 5616).*

Posada a votació l'esmena núm. 1, es rebutja per 20 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció (p. 5617). Posat a votació l'article 1, s'aprova per 53 vots a favor, 22 en contra i cap abstenció (p. 5617).

Posats a votació els articles 2, 3, 4, 5 i 6, s'aproven per 54 vots a favor, cap en contra i 24 abstencions (p. 5617).

Posada a votació l'esmena núm. 6, es rebutja per 23 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció (p. 5617). Posats a votació els punts 1, 3 i 4 de l'article 7, s'aproven per 58 vots a favor, 23 en contra i cap abstenció (p. 5618). Posat a votació el punt 2, amb la incorporació d'una esmena tècnica, s'aprova per 51 vots a favor, 31 en contra i cap abstenció (p. 5618).

Posada a votació l'esmena núm. 8, es rebutja per 25 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció (p. 5618). Com que la dita esmena era de su-

pressió, resta aprovat l'article 8.

Posats a votació l'**Exposició de motius**, la **Disposició Transitòria** i el **títol**, s'aproven per 58 vots a favor, cap en contra i 25 abstencions (p. 5618).

Posada a votació tota la **Proposta de Proposició de Llei**, el resultat és de 57 vots a favor, 24 en contra i cap abstenció (p. 5618). Essent la majoria absoluta de 66 Diputats, la Proposta no ha obtingut la majoria absoluta requerida i resta rebutjada.

Per fer l'explicació del vot, prenen la paraula els Diputats I. Srs. Manuel-Rimbau, del G. p. de Centristes (p. 5618); Garreta, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 5618); Pérez i Ciudad, del G. Socialista (p. 5620); Vallvé, del G. p. de Convergència i Unió (p. 5620), i Lucchetti, del G. p. del PSUC (p. 5620).

El punt següent de l'ordre del dia és **Projecte de Llei d'habilitació de crèdits per a atendre les despeses institucionals de les eleccions al Parlament de Catalunya**. El Diputat I. Sr. Hortalà, del G. p. d'Esquerra Republicana, defensa l'**esmena núm. 1** (p. 5621). En el torn en contra pren la paraula el Diputat I. Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió (p. 5621). Posada a votació l'esmena, es rebutja per 11 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció (p. 5622). Posat a votació l'**article 1**, s'aprova per 66 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions (p. 5622). Posats a votació l'**article 2**, les **Disposicions Finals Primera i Segona**, el **Preàmbul** i el **títol**, s'aproven per unanimitat (p. 5622).

El punt següent de l'ordre del dia és **Proposició de Llei de modificació de l'article 85 de la Llei de Cooperatives de Catalunya**. L'H. Sr. President recorda que el debat se subjectarà a les normes establertes per als de totalitat. Posada la **Proposició de Llei** a votació, s'aprova per unanimitat (p. 5622).

El punt darrer de l'ordre del dia és **Projecte de Llei sobre el personal eventual, contractat i interí al servei de la Generalitat en el període anterior al 1939**. En nom del Consell Executiu, l'H. Sr. Conseller de Governació presenta la iniciativa (p. 5622).

Posada a votació una **esmena transaccional** a l'**article 1** signada per tots els Grups, que implica la retirada de l'esmena núm. 1, s'aprova per unanimitat dels presents (p. 5623).

Posats a votació els **articles 1, 2 i 3**, s'aproven per unanimitat dels presents.

Posada a votació una **esmena transaccional** a l'**apartat a)** de l'**article 4**, signada per tres G. p., que implica la retirada de l'esmena núm. 2, es rebutja per 21 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció (p. 5623).

El Diputat I. Sr. Casas-Salat, del G. p. d'Esquerra Republicana, retira l'**esmena núm. 3** (p. 5623).

Posat a votació l'**article 4**, s'aprova per 75 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció (p. 5623).

Posats a votació els **articles 5 i 6**, s'aproven per unanimitat dels presents (p. 5624).

Posada a votació una **esmena transaccional** a l'**article 7**, signada per cinc Grups, que implica la retirada de l'esmena núm. 4, s'aprova per unanimitat dels presents (p. 5624). Com que la dita esmena era de substitució, resta aprovat l'**article 7**.

Posat a votació l'**article 8**, s'aprova per unanimitat dels presents (p. 5624).

Posada a votació una **esmena transaccional** a l'**article 9**, signada per cinc Grups parlamentaris, que implica la retirada de l'esmena núm. 5, s'aprova per unanimitat dels presents (p. 5624). Com que la dita esmena era de substitució, resta aprovat l'**article 9**.

El Diputat I. Sr. Casas-Salat defensa l'**esmena núm. 6**. Posada a votació, es rebutja per 12 vots a favor, 65 en contra i 4 abstencions (p. 5624).

Posat a votació l'**article 10**, s'aprova per 69 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció (p. 5624).

Posada a votació la **Disposició Addicional**, s'aprova per unanimitat dels presents (p. 5624).

El Diputat I. Sr. Casas-Salat retira l'esmena a la **Disposició Final Primera** (p. 5624).

L'H. Sr. President proposa una **esmena tècnica** a la **Disposició Final Segona** (p. 5624). En relació amb aquesta qüestió intervé el Diputat I. Sr. Pla, del G. p. de Convergència i Unió (p. 5625). Posats a votació la **Disposició Final Primera** i la **Segona**, l'**Exposició de motius** i el **títol** del Projecte, s'aproven per unanimitat dels presents (p. 5625).

En el torn de l'explicació de vot prenen la paraula els Diputats I. Srs. Viñals, del G. Mixt (p. 5625); Jou, del G. Socialista (p. 5625); Casas-Salat, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 5626); Pla, del G. p. de Convergència i Unió (p. 5626); Ribó, del G. p. del PSUC (p. 5627), i Luna, del G. p. de Centristes (p. 5627).

El M. H. Sr. President fa un breu balanç de la tasca acomplerta pel Parlament en la legislatura que ara acaba; recorda els I. Srs. Diputats traspassats; reagra la col·laboració del personal dels serveis del Parlament, dels Grups parlamentaris, de la Mesa i dels I. Srs. Diputats, i adreça una salutació anticipada als I. Srs. Diputats que compondran la nova Cambra (p. 5627).

La sessió s'aixeca a tres quarts i nou minuts d'una del migdia.

La sessió es reprèn a un quart d'onze del matí. Presideix el President del Parlament, M. H. Sr. Heribert Barrera, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major i el Lletrat Sr. Ferret.

Al banc del Govern seu el President de la Generalitat, acompanyat de tots els H. Srs. Consellers.

*Pregunta a l'H. Sr. Conseller de Governació
sobre les atribucions de la policia de la Generalitat*

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió. Pel que fa a les preguntes a respondre oralment en aquesta sessió plenària, ens van quedar ahir les que portaven el número d'ordre en la llista 1 i 17. Comencem, doncs, amb la pregunta que portava el número 1, que és la que formularà el Diputat senyor Albert Alay, del Grup d'Esquerra Republicana, a l'Honorable senyor Conseller de Governació sobre les atribucions de la policia de la Generalitat.

El senyor Alay té la paraula per a la formulació de la pregunta.

El Sr. ALAY: Senyor President, senyores i senyors Diputats, en fi, és notori que Esquerra Republicana ha estat sempre molt preocupada, des del començament de la legislatura, per totes aquelles coses que afectaven la seguretat ciutadana, la seguretat pública, i, així, a nosaltres ens va preocupar molt que ja, de bon començament, la Junta de Seguretat no s'hagués constituït en el moment oportú, i també ens ha preocupat, com ha quedat reflectit en moltes interpellacions i preguntes en aquesta Cambra al Govern, perquè les reunions de la Junta de Seguretat no eren prou sovintejades. També ens va preocupar tota la qüestió de la constitució de la policia autonòmica, i també la qüestió de la coordinació de les policies locals, així com també, perquè també afecta la seguretat del nostre país, tota la qüestió de protecció civil.

Nosaltres som conscients que hi ha hagut dificultats, suposo que el Govern de Catalunya ha posat el màxim d'interès que es poguessin resoldre aquestes dificultats que hi podia haver amb l'Administració central. De tota manera, nosaltres no ens podem considerar gens ni mica satisfets dels resultats de les gestions que hi ha hagut. Som conscients també dels problemes que hi ha hagut dintre de la Junta de Seguretat. Potser això ha motivat que no es reunís prou sovintejadament, però, en tot cas, creiem que hi ha hagut una manca d'exigència, una manca de fermesa en el Govern en aquesta qüestió. L'article 13, apartat 2, de l'Estatut diu clarament que la policia autonòmica ha de tenir com a missió la protecció de les persones i dels béns, i, naturalment, això exigeix que la policia autonòmica sigui una autèntica policia, i no pas un cos complementari de segon, tercer o quart ordre, sinó una autèntica policia. Semblava que a través de la creació de l'Escola de la Policia Autonòmica s'anava per aquest camí, però sembla, per les informacions que surten tot sovint a la premsa, que aquesta policia hauria de quedar relegada a fer una guàrdia simbòlica a l'interior dels edificis de la Generalitat, i això ens semblaria totalment inconcebible i totalment intolerable.

En aquesta línia he de dir que el dia 11 de gener van sortir unes informacions a la premsa segons les quals la Junta de Seguretat s'havia reunit el dia anterior, i sembla que es pretenia

que la policia autonòmica no podia tenir ni comissaries de policia, ni podia tenir patrulles mòbils, ni podia tenir la facultat de poder portar els detinguts, els possibles delinqüents, davant del jutjat de guàrdia o de les autoritats judicials a qui correspongués, i que, en tot cas, s'havia de portar els detinguts a les comissaries de la policia de l'Estat, la qual cosa significaria que la policia autonòmica tindria un rang igual o inferior a una simple policia municipal, i, això creiem que, naturalment, no seria ni policia ni seria res.

El nostre criteri és que la policia, per ser eficaç, ha de tenir totes les funcions que pugui tenir qualsevol policia estatal, però absolutament totes, i és per això que ens inquieta el fet que no pugui tenir ni comissaries, ni patrulles ni que pugui portar els detinguts, els presumptes delinqüents, davant de les autoritats judicials. I volem saber, vull saber què pensa el Conseller de Governació, quines han estat les raons per les quals es permet aquesta situació, i també fins a quant temps es pensa permetre que això continuï d'aquesta manera, i, en tot cas, m'agradaria molt de saber si és que la qüestió està desbloquejada i, en fi, quins principis inspiren avui la Junta de Seguretat, a fi i efecte que tot això que va sortir a la premsa sigui només una cosa sense importància i que no sigui real.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Per a la resposta té la paraula l'Honorable senyor Conseller de Governació.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ (Macià Alavedra): Senyor President, senyores i senyors Diputats, bé, el senyor Alay ja sap que, en virtut de la Constitució, la seguretat pública és competència de l'Administració central, excepte la possibilitat de crear una policia autonòmica a Catalunya i a altres Comunitats Autònomes.

L'article 13 de l'Estatut preveu aquesta possibilitat de creació d'una policia autonòmica, amb unes funcions que són: protecció de les persones i béns i manteniment de l'ordre públic, la qual cosa, en principi, vol dir tot. Després: vigilància i protecció d'edificis i instal·lacions, i altres funcions que li fixi la llei orgànica de policies autonòmiques que preveu l'article 149.1.29 de la Constitució —llei orgànica que no existeix. I d'aquí han vingut, en gran part, les dificultats de la creació d'aquesta policia autonòmica.

Aquesta llei orgànica, el seu projecte, va ser presentat al Congrés de Diputats i va ser retirat pel Govern d'UCD precisament en el moment que es van plantejar clarament les dificultats de funcionament de la Junta de Seguretat. És a dir, nosaltres —en aquell moment jo era Diputat a Madrid— preteníem que la Junta de Seguretat fos presidida pel President de la Generalitat i que el President de la Generalitat tingués possibilitats de convocar aquesta Junta de Seguretat, i, davant de l'*impasse* que es va crear precisament en la negociació d'aquest tema, el Govern d'UCD va retirar el Projecte de Llei de policies autonòmiques, i, després, en l'Estatut es va preveure una Junta de Seguretat, que és un organisme paritari Estat-Generalitat, i jo crec que d'aquí vénen les greus dificultats de funcionament de la Junta de Seguretat.¹ Perquè, és clar, quan una comissió és paritària, sense presidència, sense possibilitat de convocatòria, qualsevol de les dues parts pot bloquejar el seu funcionament, que és el que ha passat molt sovint.

Vostè es referia, senyor Alay, a una reunió urgent de la

Junta de Seguretat de l'11 de gener. Bé, aquesta reunió urgent va tenir lloc perquè l'endemà es lliuraven les credencials als policies que sortien de l'Escola i, com que s'haurien lliurat de tota manera, la Junta de Seguretat es va reunir d'urgència per prendre uns acords determinats. Jo crec que aquesta és una gran mancança, i estic totalment d'acord amb vostè que la Junta de Seguretat hauria de ser un organisme realment de coordinació dels cossos i forces de seguretat de l'Estat amb la policia autonòmica, que funcionés normalment i que s'ocupés de tots els temes de seguretat ciutadana. I crec sincerament —i ho he dit diverses vegades— que ha estat una gran miopia de l'Administració central no fer funcionar aquesta comissió d'una manera regular, i responsabilitzar també, corresponsabilitzar també la Generalitat dels temes de seguretat ciutadana. La Generalitat vol corresponsabilitzar-se dels temes de seguretat ciutadana. És igual que l'Administració central avui tingui 11.000 membres dels seus cossos i forces de seguretat de l'Estat i que la Generalitat en tingui 370; això és igual. I hi ha una corresponsabilització política en els temes de seguretat ciutadana que tenen una gran importància. I, això, aquests dies, s'està vivint. Aquest tema és al carrer, i la Generalitat vol corresponsabilitzar-se d'aquests temes. Per tant, creiem que la Junta de Seguretat ha de tractar dels temes de la seguretat ciutadana globalment a Catalunya.

Vostè planteja uns temes de funcions: aquests 367 mossos d'esquadra que té avui dia exactament la Generalitat fan unes funcions definides, l'11 de gener, de protecció de persones i béns, i de vigilància i protecció d'edificis i d'instal·lacions. En la reunió de l'11 de gener, a més, no hi va haver acord sobre el tema de protecció de ferrocarrils i de residències sanitàries, perquè probablement aquesta era una presència més forta al carrer dels mossos d'esquadra, que és el que vostè, senyor Alay, i jo volem, però aquest tema va quedar desbloquejat en la reunió del 20 de febrer, i avui dia els mossos d'esquadra estan fent la protecció dels ferrocarrils de la Generalitat i de les residències sanitàries.

Per tant, no es tracta tampoc d'una guàrdia simbòlica, sinó que es tracta d'una real protecció de persones i béns i de vigilància i protecció d'edificis i d'instal·lacions, com, per exemple, els ferrocarrils, que representen, dins de com són de limitats els nostres efectius, una presència dels mossos d'esquadra al carrer.

Jo li volia dir que la guàrdia tampoc no és simbòlica, perquè els mossos d'esquadra, dins del que significa la protecció dels edificis, han fet més de 70 detencions, i aleshores aquí es planteja un altre dels temes que vostè em pregunta, és a dir, quan detenen algú, efectivament, el porten a la comissaria, i vostè planteja que per ser una policia real, que és el que volem, l'hauríem de poder lliurar al jutge de guàrdia o a les autoritats judicials.

Això és un tema al qual, efectivament, no renunciem, senyor Alay, de cap manera, i és la nostra màxima preocupació. La part representativa de l'Administració central ens va plantejar aquest tema per iniciar el funcionament per uns motius de coordinació i d'antecedents policials. És a dir, s'han trobat molt sovint que un delinqüent lliurat a l'Administració de Justícia després, i lliurat per un delicte, per exemple, de trànsit o de circulació, ha estat posat al carrer, quan aquesta persona que havia fet una infracció de circulació tenia uns antecedents poli-

cials molt més greus, per exemple, d'atracaments, o d'altres coses, i per falta de coordinació, entre els mateixos cossos de seguretat de l'Estat, la Guàrdia Civil, la Policia Nacional, o el Cos Superior de Policia, ha estat posat al carrer, quan tenien a les seves mans —la Justícia— una persona perseguida per altres delictes o per altres presumptes delictes. Bé, aquest és un argument de coordinació i d'informació que, de moment, per arrancar i perquè realment la comissió és paritària, nosaltres hem acceptat provisionalment. Però creiem que hi ha moltes maneres, senyor Alay, de resoldre aquest tema d'informació, i nosaltres, en la Junta de Seguretat del 20 de febrer, vam plantejar aquest tema, que estudiéssim —i vam designar una comissió tècnica a l'efecte— la possibilitat d'intercanviar informació amb el cos superior de policia sobre les persones que els mossos d'esquadra podien detenir, perquè els mossos d'esquadra els poguessin lliurar directament als jutjats.

D'altra banda, jo vaig tenir una reunió amb el senyor Cesáreo Rodríguez Aguilera, president de l'Audiència, que tindrà una reunió que ha de tenir aquesta setmana amb els diferents jutges, perquè estudiïn realment si nosaltres quan els donem un delinqüent, ells l'acceptaran. Jo crec que la llei ens permet perfectament de lliurar un delinqüent o un presumpte delinqüent directament als jutjats, i nosaltres, evidentment, anem en aquesta línia. Anem en la línia que els mossos d'esquadra, amb tot l'intercanvi d'informació que faci falta amb el Cos Superior de Policia o amb la Guàrdia Civil o amb la Policia Nacional, que són, en definitiva, els cossos i forces de seguretat de l'Estat, puguin lliurar els detinguts directament als jutjats.

La nostra intenció, a més, és continuar augmentant aquest cos de policia autonòmica, tenim pendent un convocatòria de 220 nous membres, amb els 367 que tenim, per a aquestes funcions de protecció, encara en falten més, però el que nosaltres realment voldríem és que els mossos d'esquadra poguessin intervenir directament en el tema de la seguretat ciutadana, és a dir que passessin ja a l'etapa, no de vigilància d'edificis, de béns i de persones únicament, sinó a l'etapa de la seva presència al carrer, per exemple, en policia de barri, o que s'ocupessin d'uns sectors determinats de la ciutat i que gradualment poguessin fer funcions de seguretat ciutadana. Com tampoc no renunciem al que és el nostre objectiu essencial, senyor Alay, que és que aquesta competència exclusiva de la Constitució de l'Administració central, en virtut de l'Estatut i de la possibilitat de crear una policia autonòmica a Catalunya, es converteixi, de fet, en una competència compartida, que la seguretat ciutadana passi a ser competència de la Generalitat i que quedin com a excepcions a l'Administració central aquelles excepcions que, en tot cas, preveu l'Estatut, que són les activitats policiaques de tipus supracomunitari i extracomunitari. Aquests són els nostres objectius.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: El Diputat preguntant té la paraula per a rèplica o repregunta.

El Sr. ALAY: Senyor President, senyores i senyors Diputats, en fi, a mi m'agradaria que, aquestes paraules que he sentit al final d'aquesta intervenció de l'Honorable senyor Conseller, les hagués sentit al començament de la legislatura, perquè, d'això, fa quatre anys que n'estem parlant: que voldria precisament que la seguretat pública depengués de la Generalitat i que tot el que és extracomunitari fos cosa de l'Estat. A nos-

altres, això ens hauria complagut molt, però és que, a més a més, ens hauria complagut molt més encara que hi hagués hagut molta més eficàcia i molt més interès de part del Govern, i és extraordinàriament clar que aquest interès no hi ha estat, si més no, com a mínim, durant tres anys. I no parlo del darrer any, perquè hi hauria moltes coses encara a discutir.

És veritat, senyor Alavedra, que hi ha pendent una llei orgànica de policies autonòmiques —que s'ha presentat un parell de vegades al Congrés dels Diputats— i, estem, encara, exactament igual. És veritat. Però no hem d'oblidar que l'Estatut d'Autonomia diu que tenim unes competències determinades i que, si no hi ha la llei orgànica, això no impedeix que no es puguin fer les coses; ha passat en altres qüestions.

Cal recordar respecte a això que l'Estatut d'Autonomia diu molt clarament, parla molt clarament, que la Junta de Seguretat té unes funcions que són les de coordinar l'actuació de la policia autonòmica i dels cossos i forces de seguretat de l'Estat. I que el que ha estat passant fins ara és que, la Junta de Seguretat, l'única potestat que ha exercit és la de coordinar l'acció de la policia autonòmica, o de la creació, però que no ha tingut cap intervenció en absolut sobre la coordinació dels cossos i forces de seguretat de l'Estat. I que, això, el Govern de Catalunya havia d'haver exigít que es complís i que la Junta de Seguretat ho assumís. És veritat que la Junta de Seguretat, en ser paritària —no comprenc com es podia haver arribat a fer una cosa semblant, una Junta paritària—, no pot tenir una eficàcia real, ho comprenc perfectament. Però, en fi, vostès governen, i amb un Estatut, i han de fer complir-lo com sigui, i, a aquesta Junta de Seguretat, se li han de donar unes funcions que ara per ara no té, no ha complert ni una centèsima part de les seves funcions que podria tenir d'acord amb l'Estatut, i, naturalment, això és per causa d'una manca d'interès de la comunitat autonòmica.

No és concebible que, després de quatre anys de legislatura, només tinguem 367 mossos d'esquadra, senyor Alavedra. Això és una cosa totalment intolerable; intolerable perquè, precisament, fa més d'un any —no, un any—, el senyor Martí Jusmet, Delegat del Govern a Catalunya, en declaracions públiques que mai no han estat desmentides, va afirmar que a Catalunya, per garantir la seguretat ciutadana, feien falta 3.000 agents armats més. I aquests 3.000 agents armats més haurien pogut ser de la Generalitat, o, almenys, una bona part d'ells, però no 367, la qual cosa significa un augment d'efectius respecte als que ja hi havia tan insignificant com ridícul, i per fer riure.

I això és així de clar, senyor Alavedra. Però encara molt més greu és quan resulta que a Catalunya estan proliferant les empreses de protecció pública, en les que uns senyors guardes jurats tenen permisos i atribucions similars, o molt superiors —perquè ells existeixen i la nostra policia autonòmica gairebé no existeix, perquè numèricament és petita—, molt superiors. I això és totalment increïble; és increïble que es vagi a Catalunya Ràdio —parlo de fa un mes i mig o dos— i, en lloc de ser protegida per mossos d'esquadra, estigues protegida —l'edifici— per uns senyors guardes jurats amb un vestit blau, molt maco, però que pertanyen a una companyia privada, i això, naturalment, és una proliferació excessiva, ridícula, intolerable, d'uns grups armats de tipus privat que no comprenc com, el Govern de Catalunya, no l'ha inquietat de veure que

ha de deixar la seva protecció dels edificis a les mans privades.

Noves convocatòries de mossos d'esquadra? Bé, no sé si tindrem ocasió en la nova legislatura de parlar-ne amb el mateix Govern, però, evidentment, en tornarem a parlar, però ja des del primer dia, i per descomptat que, si de mi depèn, en parlarem una vegada al mes fins que la cosa es pugui arreglar, però no es pot consentir, senyor Alavedra, que al cap de quatre anys estiguem en la situació actual, i encara dient: «Sí, la nostra voluntat és aquesta, la nostra voluntat és l'altra...», i que estiguem en una situació tan precària pel que fa a la seguretat pública, que, com vostè molt bé ha recordat, és una cosa tan vigent pel que està passant aquests dies, i que és tan calamitosa que ens hauria d'avergonyar, i, naturalment, el Govern té una gran responsabilitat en aquest respecte.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: L'Honorable senyor Conseller té la paraula per a una nova intervenció.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, m'és difícil rebatre els arguments del senyor Alay, perquè en gran part els comparteixo, i aquesta és sempre una situació difícil. No comparteixo, evidentment, la falta d'interès del Govern ni puc compartir les seves crítiques, que tampoc no vénen acompanyades de solucions, que, d'altra banda, tampoc no és la seva funció, sinó que és la nostra.

Li volia dir que en el tema de la Catalunya Ràdio ell parla d'un temps, i que això ja ha estat corregit; ell ho sap, que ha estat corregit, precisament, últimament.

Quant a la Junta de Seguretat, evidentment, té la funció de coordinació de la Policia Autonòmica amb els cossos i forces de seguretat de l'Estat, però té, en el punt 7 de l'article 13, tota una sèrie d'altres funcions, com, per exemple, aprovar la composició numèrica i les dotacions. És a dir, té la possibilitat de bloquejar l'augment dels efectius de la Policia Autonòmica; és a dir, no és únicament coordinació —feina que no ha fet; evidentment, estic d'acord amb el senyor Alay—, però és que, a més a més, la Junta de Seguretat és una comissió paritària que pot bloquejar totalment qualsevol augment del cos de Mossos d'Esquadra. I, per això, jo he denunciat la gravetat d'aquesta composició de la Junta de Seguretat.

El tema que ell ha plantejat que la seguretat ciutadana de Catalunya, globalment, que han de protegir els 11.000 membres dels cossos i forces de seguretat de l'Estat, els 6.500 membres de les policies locals i els 370 membres dels mossos d'esquadra, és un tema que nosaltres hem plantejat sovint —el senyor Alay ho sap— a la Junta de Seguretat; en l'última del 20 de febrer —consta en les actes—, nosaltres dèiem que aquest era el tema principal, i no una política de fiscalització i de bloqueig de la creació de la Policia Autonòmica que feia la representació estatal, sinó que el que s'havia de tractar era el tema de la seguretat ciutadana a Catalunya. I aquesta ha estat una petició que nosaltres hem fet constantment; no sé si l'havíem de fer cridant, amb cops de puny sobre la taula, no sé si això té més eficàcia o menys, però, en tot cas l'hem fet, i l'hem fet constar sovint.

Hi ha un altre tema molt important, senyor Alay, de què jo no he parlat, vostè tampoc, però que, de cara a les properes convocatòries és essencial, que és el finançament, el finançament dels mossos d'esquadra, que creiem que ha de venir de

l'Administració central —que nosaltres hem plantejat diverses vegades a Madrid—, perquè, si falten 3.000 membres armats dels cossos i forces de seguretat a Catalunya, és evident que, si aquests els fa la Generalitat, el seu pagament, el seu finançament ha de venir de l'Administració central. I aquest és un tema que, de cara als pressupostos futurs de la Generalitat, evidentment, no podem oblidar, perquè la creació d'una policia autonòmica de debò és molt cara, i el tema del finançament s'ha de resoldre.

Moltes gràcies, senyor President.

*Pregunta al Consell Executiu
sobre l'ús del català en les comissaries de policia*

El Sr. PRESIDENT: Passem ara a la darrera de les preguntes d'aquesta sessió, que és la que formularà al Consell Executiu el Diputat senyor Francesc Subirà i Rocamora, del Grup d'Esquerra Republicana, sobre l'ús del català a les comissaries de policia. El senyor Subirà té la paraula per a la formulació de la pregunta.

El Sr. SUBIRÀ I ROCAMORA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, el dia 26 d'octubre de l'any 83 la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana d'aquest Parlament aprovava unànimement una Proposició no de Llei amb la redacció següent: «El Parlament insta el Consell Executiu a demanar a les autoritats competents que en el territori de Catalunya els serveis dependents de la Direcció de la Seguridad del Estado s'organitzin de tal manera que els ciutadans tinguin la possibilitat d'expressar-s'hi en llengua catalana.»

Aquesta redacció, aprovada per la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana, era fruit del treball dels Diputats de la Comissió de Drets Humans del Parlament. Una Comissió que, com en aquest cas i moltes vegades, ha fet una feina i no ha pogut sortir aquesta feina amb la propietat de la seva paternitat. Ha estat una mica «la ventafocs» del Parlament, aquesta Comissió, de vegades. I el treball d'aquesta Comissió, en aquest cas concret, i el motiu d'aquesta redacció era perquè en les visites que s'havien fet a les comissaries —les que encara es van fer després d'aquesta redacció—, com les que s'havien fet en presons, no hi havia possibilitat, hi havia queixes de molts ciutadans que, tant en anar a informar com en ser requerits, o en ser detinguts, tenien dificultats —i havien tingut dificultats— d'expressar-se sols en llengua catalana.

Durant els últims mesos hem visitat totes les comissaries, o les principals comissaries de Catalunya —vostès tenen ja l'informe, i crec que sortirà definitivament publicat en el *Butlletí*—, i la Comissió de Drets Humans ha constatat que en totes les comissaries de policia és pràcticament impossible exercir el dret de parlar en català. De manera que la normalització lingüística en aquest camp serà difícil, perquè es necessitarà una col·laboració, una bona disposició i, evidentment, una organització que no existeix, i aquesta organització no és exigible; per això, en aquesta Proposició no de Llei instàvem a organitzar-ne la possibilitat.

Aleshores, els caps de les forces de seguretat consultades ens han dit que, moltes vegades, ells mateixos han tingut dificultats, i, en aquest sentit, creuen que seria bo que hi hagués la possibilitat que hi hagués gent coneixedora, entenedora del català en les comissaries, però la major part del funcionariat i

de la policia tenen la dificultat que són castellanoparlants, pertanyen a cossos estatals, són renovats periòdicament dels seus llocs i hi ha una entrada contínua de personal nou que no té cap preparació en aquest sentit. I, per a ells, seria bo, en el sentit de poder rebre millor informació i comunicar-se millor. És evident que en aquest sentit estan oberts a qualsevol tipus d'organització, però de cap manera ells poden entendre el que per mi és fonamental, que és el dret dels ciutadans a expressar-se en català a tot arreu de Catalunya, i també dins de les comissaries.

És en aquest sentit, esmentant la resolució de la Proposició no de Llei esmentada, que faig una pregunta al Consell Executiu, de si ha fet gestions, després d'aquest acord per donar-li compliment, després del 26 d'octubre, quan, per unanimitat de tota la Cambra representada en la Comissió, va ser aprovat que tots els ciutadans tinguin la possibilitat d'expressar-se en llengua catalana a les comissaries.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Per a la resposta, té la paraula l'Honorable senyor Conseller de Governació.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, efectivament, coneixem perfectament —i crec que hi hem donat compliment— la Resolució del 26 d'octubre del 83, per la qual «s'insta el Consell Executiu a demanar a les autoritats competents que, en el territori de Catalunya, els serveis dependents de la Direcció General de Seguretat de l'Estat s'organitzin de tal manera que els ciutadans tinguin la possibilitat d'expressar-s'hi en llengua catalana.» Aquesta és la Resolució.

Jo crec que hem donat compliment a aquesta Resolució, quan la representació de la Generalitat en la Junta de Seguretat, el 20 de febrer, va plantejar clarament aquesta petició a la representació estatal, que, com sap el Diputat senyor Subirà, està integrada pels quatre governadors civils de Catalunya, i, per tant, pels caps directes a cada una de les províncies de Catalunya dels cossos i forces de seguretat de l'Estat. Aquest és un plantejament que va ser fet.

Jo haig de recordar, d'altra banda, que el President del Parlament va adreçar una carta als representants de la Generalitat de Catalunya en la Junta de Seguretat recordant aquests fets de la possibilitat d'expressar-se en català en les comissaries i nosaltres, pel fet d'haver rebut aquesta carta, encara vam insistir més, vam fer més èmfasi en aquesta petició que, realment, aquesta Resolució del Parlament de Catalunya fos complerta.

Jo voldria, de tota manera, recordar al Diputat senyor Subirà que jo vaig informar amb tot detall de les gestions fetes, fins i tot abans d'aquesta resolució, pel Consell Executiu de la Generalitat, i en vaig informar la Comissió de Drets Humans, l'anomenada «ventafocs» d'aquest Parlament, segons ha dit el Diputat senyor Subirà, que va rebre tota la informació sobre les gestions fetes. A través de l'Escola d'Administració Pública, i en contactes amb l'anterior Delegat del Govern —ja, l'anterior, el senyor Martí Jusmet— sobre el tema de normalització lingüística en l'Administració perifèrica de l'Estat, la Generalitat va oferir als funcionaris de l'Administració central la possibilitat d'incorporar-se als 280 cursos de català per a funcionaris que ha fet l'Escola, celebrats, per exemple, en el curs 82-83.

El 15 de setembre de 1983, és a dir, un mes abans de l'aprovació de l'esmentada resolució, em vaig dirigir personalment

al Delegat del Govern actual amb el mateix oferiment, de cara a l'organització del curs 83/84 i d'acord amb el que preveu l'article 24.2 de la Llei de Normalització Lingüística, aprovada per aquesta Cambra.

En el curs actual, diverses dependències de l'Administració perifèrica de l'Estat —Govern Civil, INEM, INS— s'han adreçat a l'Escola d'Administració Pública per tal de sol·licitar cursos de català per als seus funcionaris.

Haig de recordar també que a mitjan any 83 la Delegació del Govern de Catalunya va dir que tenia previst també de realitzar cursos de català per als seus funcionaris i el Delegat del Govern, responnent a totes les nostres peticions, va declarar que a la primavera del 1985 —no sé si el termini serà considerat molt llarg o no pel senyor Diputat, però ha de comprendre, ell mateix ho ha dit, que hi ha dificultats— hi hauria a cada comissaria de Catalunya un policia que parlés i escrivís en català.

Aquesta és la promesa feta públicament per l'actual Delegat del Govern a Catalunya. Esperem, doncs, que tots aquests contactes, peticions i voluntats donin el resultat que tots desitgem per tal de fer possible la igualtat plena entre tots els ciutadans de Catalunya, tal com preveu l'article tercer de l'Estatut de Catalunya i com preveu, i donant-li compliment, d'altra banda, la Llei de Normalització Lingüística de Catalunya.

En tot cas, pot estar segur el Diputat senyor Subirà que compartim el seu interès i que farem el seguiment de l'evolució d'aquest tema.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Subirà té la paraula per replicar o repreguntar.

El Sr. SUBIRÀ I ROCAMORA: Moltes gràcies, senyor President. És evident que la resposta que dona el Conseller senyor Alavedra és satisfactòria quant a la intencionalitat, però des del punt de vista pràctic, per constatar si això, d'alguna manera, serà una realitat, hauríem d'esperar la primavera de l'any 85. És evident que, aleshores, qui sigui podrà tornar a plantejar-se si aquesta oferta ha estat exclusivament generosa d'intencions o vertaderament ha estat portada a la pràctica.

Però jo penso que el Consell Executiu de la Generalitat no ha de parar en el fet que aquesta resolució, presa pel Parlament, pugui ser d'alguna manera efectiva i ha de prendre mesures, també, per incitar a l'organització dels cossos competents i dels estaments que facin falta, donant-los més suport i exigint-los més la col·laboració necessària perquè sigui possible aquesta normalització lingüística.

En les comissaries, tothom ha dit que no han rebut absolutament ofertes de cursets, que no tenen coneixement —parlo, concretament, de les comissaries de fora de Barcelona, i també la central— els comissaris que hi hagi ofertes de cursets. De manera que s'hauria d'insistir si l'oferta va ser feta formulàriament, en forma d'un comunicat al Governador civil o a la màxima força que en aquell moment hi pogués haver —el Governador general—, i, d'alguna manera, no ha arribat això, i, aquesta constatació, la pot tenir el senyor Conseller si fa consultes als caps de les comissaries, i, d'aquesta manera, podria fer, potser, una acció més eficaç, més pertinent, si la feia sobre unes dades concretes, com és l'elaboració del dictamen que ha fet sobre les visites la Comissió de Drets Humans.

Finalment, permeti'm, senyor President, de recordar des d'aquesta tribuna que avui potser sóc l'últim Diputat, almenys

a títol personal, que pot adreçar-se a la Cambra amb l'emoció de quan vam ser el primer de poder-se adreçar a aquesta en virtut de presidir la sessió preparatòria pel fet d'haver presentat, primer de tots, l'acta de Diputat. Voldria donar a tots vostès, senyors Diputats, molt especialment a l'Honorable senyor President, una salutació cordial, a tots els qui han fet possible aquesta tasca parlamentària d'aquesta legislatura de la Generalitat retrobada. Una bona salutació a tots.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: L'Honorable senyor Conseller té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ: Sí, senyor President, per contestar molt breument al Diputat senyor Subirà que aquesta oferta que ell anomena «generosa», de la primavera del 85, en tot cas, és un oferiment de qui l'ha de fer, que és el Delegat del Govern, i que, d'aquest oferiment, jo n'hi passaré fotocòpia d'un diari de Barcelona, del 5 de juny del 83, en el qual, en titulars, ell es compromet a aquest oferiment i que, a més, després, queda recollit pel Ministre de la Quadra, i això és fruit, creiem també —o almenys hi hem col·laborat—, de la insistència de les gestions del Govern de la Generalitat.

D'altra banda, ell diu que les comissaries no tenen constància d'aquests cursets; jo també passaré al senyor Subirà les còpies de les cartes que nosaltres hem dirigit al senyor Martí Jusmet, i, aquí, concretament, en tinc una que he citat, d'un mes abans de la resolució d'aquest Parlament a la qual feia referència el Diputat senyor Subirà; concretament, del 15 de setembre del 83. N'he portat la còpia perquè quedi constància de les gestions fetes, d'una gestió feta, a més, un mes abans de la resolució d'aquest Parlament, perquè aquest tema havia estat plantejat per aquest Parlament a través de la Comissió de Drets Humans amb molta anterioritat, i jo, personalment, havia informat sobre aquest tema ja a la Comissió de Drets Humans.

Per tant, l'ofertament de la primavera del 85, efectivament, hem de procurar que es compleixi —el senyor Subirà, i jo, i tots plegats—, i des d'ara el nostre compromís és de continuar amb el que hem fet, amb els cursos oberts a funcionaris de l'Administració central, que han tingut una certa repercussió, i de fer el seguiment que aquestes promeses es compleixin.

Moltes gràcies, senyor President.

Proposta de Proposició de Llei per la qual s'estableix un cànon sobre l'extracció de minerals energètics i designació dels Diputats que hauran de defensar-la

El Sr. PRESIDENT: Senyores i senyors Diputats, acabades les preguntes amb resposta oral, passem ara als darrers punts de l'ordre del dia, i, concretament, a la discussió i votació del Dictamen de la Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme sobre la proposta de Proposició de Llei per la qual s'estableix un cànon sobre l'extracció de minerals energètics, a presentar davant el Congrés de Diputats, i de les esmenes reservades per defensar en el Ple, i la designació, si s'escau, dels Diputats que hauran de defensar-la. *(Pausa.)*

És que la Comissió ha designat algun dels seus membres per presentar la proposta de Proposició de Llei? *(Pausa.)* Bé, en aquest cas, no havent-hi esmenes a la totalitat, podem passar

directament a la discussió de l'articulat, començant amb l'article primer, al qual hi ha presentada una esmena de supressió del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

El Diputat senyor Lucchetti té la paraula per a la defensa d'aquesta esmena.

El Sr. LUCCHETTI: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats. Senyor President, el nostre Grup defensarà conjuntament les tres esmenes, que són les úniques que s'han mantingut a aquesta Proposició de Llei.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Moltes gràcies.

El Sr. LUCCHETTI: Als articles 1, 7 i 8, perquè eren esmenes que anaven, totes tres, en la mateixa direcció. Els senyors Diputats i les senyores Diputades saben que a una Proposició de Llei no es poden presentar esmenes a la totalitat, i, de fet, la nostra intenció era de presentar una esmena a la totalitat i, per això, fèiem aquestes esmenes parcials a articles clau per explicar, per tenir l'oportunitat d'explicar la nostra posició davant l'establiment de canons.

El nostre Grup no fa, de l'establiment d'un canó sobre l'extracció de materials, una qüestió cabdal de si canons sí o canons no. Nosaltres pensem que en determinades ocasions pot ser una manera de limitar determinades activitats nocives per al medi ambient, però el nostre Grup considera —i ja ho vam dir en la presa en consideració d'aquesta Proposició de Llei— que estem començant la casa per la teulada. Aleshores ja vam dir que ens semblava que el problema de la pesca és un problema molt greu i que, abans d'anar a establir un canó per resoldre els problemes de la pesca, primer caldria haver portat aquí una llei d'ordenació del sector pesquer, una llei de pesca, cal dir-ho, que, des del programa del partit que va guanyar les eleccions i que ens va presentar aquí l'Honorable President de la Generalitat en el programa d'investidura, fins cada any, se'ns ha anat dient que era la llei que anaven a presentar en aquell període de sessions que venia, i és una llei que nosaltres no hem vist —la llei d'ordenació del sector pesquer. I és en aquest sentit que ens preocupa que ara, de nou, fem una acció que és una acció que no deixa de tenir la seva importància, sense un context global d'ordenació del sector pesquer, que nosaltres pensem que pot arribar a ser contraproduent.

Ja vam dir durant la presa en consideració que ens sembla una mala solució —per parcial— a un problema greu, que era —ho vam dir llavors— com si, en lloc de curar el malalt, correguéssim a buscar una pensió per a la vídua, i ens sembla que aquesta és una mala solució. Els problemes del sector pesquer no vénen, només, de l'extracció de petroli i de l'extracció de gas davant les costes catalanes; no vénen només d'això. Són problemes molt més greus, i a nosaltres ens sembla —hi insisteixo— que això és començar la casa per la teulada, és obrir unes expectatives; no és lliga tan sols en aquesta Llei el tema del canó amb el tema de la protecció del medi ambient en aquesta zona, en la zona marítima, i, per tant, nosaltres mantenim aquestes esmenes, tot i —hi insisteixo— entenent que la Proposició és una proposició que té un sentit d'alguna manera protector del sector pesquer, però a nosaltres ens sembla —hi insisteixo— que és començar la casa per la teulada i que podria arribar a ser contraproduent per a l'ordenació total del sector pesquer.

D'altra banda, ens cal congratular-nos que s'hagi tret d'aquesta Proposició de Llei el tema del carbó; ens sembla que

això encara enfosquia molt més la Proposició, i, per tant, nosaltres mantenim aquestes esmenes, tot i reconèixer que és una Proposició de Llei que s'ha millorat durant el curs del debat en Comissió.

Res més, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? *(Pausa.)* El Diputat senyor Garreta té la paraula per al torn en contra. El senyor Garreta farà també el torn en contra sobre les tres esmenes? *(Pausa.)* Moltes gràcies.

El Sr. GARRETA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, en nom del Grup d'Esquerra Republicana, per fer el torn en contra, conjuntament, a les esmenes 1, 6 i 8, segons el text del Dictamen de Ponència que acaba de defensar el Portaveu del PSU i que proposen, respectivament, la supressió dels articles 1, 7 i 8 de la proposta de Proposició de Llei per la qual s'estableix un canó sobre els minerals energètics, de forma que, si fossin acceptades, tal com afirmava fa un moment el portaveu del PSU, serien pràcticament una esmena a la totalitat, ja que la resta, els cinc articles que restarien, decaurien perquè no tindrien sentit.

En què es basa el PSU per rebutjar d'una forma tan categòrica la nostra proposta de Proposició de Llei? Ho hem acabat de sentir en paraules del seu Portaveu. Diuen que comencem la casa per la teulada, que la nostra proposta de Proposició no soluciona els problemes de la pesca. Senyors i senyores Diputats, evidentment, la nostra proposta de Proposició de Llei per defensar a les Corts no soluciona els problemes de la pesca, però és que realment ningú ha dit que vulguem solucionar amb això els problemes de la pesca. Jo em penso que, amb els 1.600 milions de pessetes i escaig que la recaptació del canó reportaria a les comarques tarragonines, alguna cosa podríem fer sobre la pesca, i no sobre la pesca, sinó sobre altres sectors econòmics, altres subsectors, com podria ser el de les platges, amb el turisme, i els podríem posar un pegat d'efectes que ningú crec que podria discutir que serien beneficiosos.

El nostre argument no se centra en el problema de la pesca, encara que, tal com aquí ho hem defensat a bastament, hi ha una interrelació negativa entre els jaciments de petroli amb la pesca. Nosaltres plantejem un problema d'equitat, un problema de justícia. L'eix del nostre argument és si, sobre la base de la Llei del 7 del 1981, del 25 de març, les províncies productores d'energia elèctrica, amb centrals de carbó, amb centrals nuclears o amb centrals hidràuliques cobren el 5% sobre el preu de venda del quilovat, perquè nosaltres, que tenim jaciments amb uns efectes negatius, evidentment, molt més greus sobre el medi ambient, no podem cobrar aquest canó. En definitiva, no volem per a Catalunya cap favor respecte a la resta de l'Estat; el què volem és el mateix tacte respecte a la manera com es fa a les altres comarques; volem simplement que ens compensin unes molèsties, perjudicis que ens està produint una activitat no desitjada, que se'ns ha imposat.

Dèiem —i ho tornem a afirmar ara— que no som partidaris de la política de canons i aquí, doncs, manifestem una diferència amb el que ens acaba d'exposar el portaveu del PSUC i som contraris a la política de canó no pas per considerar-la un plantejament dretà, com deia l'illustre portaveu del PSU, el senyor Maties Vives en aquesta Cambra, o d'esquerres, com deia l'illustre senyor Corral en aquesta mateixa Tribuna, sinó perquè considerem que la política de canons és fruit de la inca-

pacitat del govern de crear la necessària il·lusió col·lectiva i la confiança en la justesa del sistema distributiu dels recursos econòmics recaptats per l'Estat.

Perquè creiem que els ciutadans, ja sigui individualment o sigui en col·lectivitats territorials, tenen el deure de contribuir des d'una perspectiva global i solidària en la societat en la qual estan integrats i, igualment, des de la mateixa perspectiva, rebre els beneficis de les seves aportacions.

Perquè considerem, en definitiva, que la falta de seguretat no es compra amb diners, sinó amb el control real i eficaç de l'Administració sobre els processos productius i amb les mesures adients de seguretat ciutadana. L'any 81 el govern, pressionat per la generalitzada oposició a les centrals nuclears, va aprovar l'anomenada Llei del cànon elèctric, estenent els seus beneficis a les centrals tèrmiques alimentades per carbó i a les centrals hidràuliques, segurament per beneficiar les regions centrals de la Península posseïdores de grans embassaments.

Aquests cànon, senyores i senyors Diputats, estan reportant a aquestes províncies beneficiades uns recursos econòmics addicionals de la importància dels quals es faran una idea si els dic que a la província de Tarragona, l'any 1983, es van recaptar 1.200 milions de pessetes; que enguany estan calculats en 1.100 milions de pessetes; el 85, en 1.750 milions de pessetes; el 86, en 1.900, i, el 87, en 2.050; és a dir, en el quinquenni 8.500 milions de pessetes, i això tenint en compte que fins ara, abans de la posada en funcionament d'Ascó I, la participació de la província de Tarragona en la recaptació del cànon era únicament del 5,44%.

Les coses estan així i no és lícit que, mentre no es fa res per canviar-les, es permeti que es mantingui aquesta situació injusta, aquest evident greuge comparatiu de les nostres comarques amb la resta de l'Estat, amb uns arguments que jo respecto, amb uns arguments que diuen que aquesta és una mesura parcial. Ja han dit que no es tracta de solucionar el problema pesquer, que comencem la casa per la teulada; no sé si la comencem per la teulada o la comencem pels fonaments. El que és evident és que posem la primera pedra, que és una pedra important i que pot tenir uns efectes beneficiosos sobre l'economia d'aquestes comarques i no solament la del sector pesquer.

Diu la nostra gent, diu la gent de les nostres comarques que, si els pous de petroli en lloc d'estar concentrats per la nostra costa, estiguessin a Salamanca, estiguessin a Valladolid, avui dia ja estarien dintre del cànon, estarien beneficiats pel cànon. Jo, realment, penso que no els falta raó, i, si no, senyores i senyors Diputats, preguntin-ho a les associacions d'armadors, preguntin-ho a les confraries de pescadors, preguntin-ho a les mateixes Comissions Obreres —i jo, un altre dia, citava els seus testimonis—; tots estan a favor de rebre una compensació per uns efectes perniciosos sobre la seva qualitat de vida, sobre els seus mitjans de vida. Per tant, jo, aquí, no sols voldria demanar-los que votin en contra de les tres esmenes presentades pel PSU, sinó al mateix PSU que reflexioni i que miri si fent una mica de bona voluntat podria votar la nostra proposta de proposició, perquè li recordo que necessitem la majoria absoluta perquè pugui seguir endavant i presentar-la al Congrés dels Diputats.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Bé, passem, doncs, a votació l'article

primer, del qual, doncs, l'esmena demana la supressió.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen..., perdó, passem a votació l'esmena sobre l'article primer que demana la supressió.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta esmena de supressió de l'article primer, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 20 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció.

Aleshores, passem a votació el Dictamen per a l'article primer.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin a favor del Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'article primer del Dictamen ha estat aprovat per 53 vots a favor, 22 en contra i cap abstenció.

Aleshores, no hi ha cap esmena feta als articles 2, 3, 4, 5 i 6. *(El senyor Manuel-Rimbau demana la paraula.)*

El Sr. PRESIDENT: Sí.

El Sr. MANUEL-RIMBAU: És que hi ha un petit error en el text que convindria rectificar. En l'article segon, precisament en la Comissió es va rectificar una expressió que s'ha mantingut aquí, que és dir «no cal cap acord ni cap nova transferència en gestió per extreure'l», i en la Comissió es va dir «per la seva exacció», que crec més precis...

El Sr. PRESIDENT: Evidentment.

El Sr. MANUEL-RIMBAU: ...i, per tant, crec que s'hauria de rectificar; és un simple error de publicació.

El Sr. PRESIDENT: Bé, això és una esmena tècnica, vaja, en realitat, és simplement complir l'acord de la Comissió...

El Sr. MANUEL-RIMBAU: Exacte.

El Sr. PRESIDENT: ... per tant, doncs, el text que es posarà a votació serà tal com indica el Diputat senyor Rimbau.

Bé, aleshores, si ningú hi té objecció, passarem a votació conjuntament els articles 2, 3, 4, 5 i 6, sobre els quals no hi ha esmena mantinguda.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el Dictamen per als articles 2, 3, 4, 5 i 6, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

A l'article 7 hi ha presentades dues esmenes: una esmena de supressió i, després, una esmena tècnica que porta la signatura de tots els Grups parlamentaris.

Ah!, perdó, el resultat de la votació ha estat 54 vots a favor, cap en contra i 24 abstencions; per tant, ha quedat aprovat el text del Dictamen, articles 2 a 6.

I, com deia, a l'article 7 hi ha presentada una esmena tècnica que signen tots els Grups parlamentaris i, a més a més, l'esmena de supressió de l'article que ha defensat el Diputat senyor Lucchetti.

Comencem, doncs, per la votació de l'esmena de supressió, ja que, si fos acceptada, no hi hauria lloc a l'esmena tècnica.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena de supressió, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Bé, aleshores, havent estat rebutjada l'esmena tècnica per 23 vots a favor, 55 en contra —perdó, l'esmena de supressió— i cap abstenció, passem a l'esmena tècnica de la qual el senyor Secretari donarà lectura. *(Pausa.)*

El Sr. SECRETARI PRIMER: L'esmena tècnica proposa l'addició a l'article 7, apartat 2, «als afectes d'aquesta Llei», és a dir que aquest apartat quedaria redactat: «als efectes d'aquesta Llei, les extraccions de productes energètics...» i continuaria igual com el text del Dictamen.

El Sr. PRESIDENT: Em sembla que l'esmena tècnica està perfectament justificada i, per tant, porta la signatura de tots els grups, i proposo..., bé, falta una signatura, en realitat; falta la signatura del Grup Mixt, no sé si per absència de la persona *(Pausa.)*... És igual. En tot cas, sembla que no hi ha cap inconvenient que per abreujar votem ja el text del Dictamen de l'article 7 amb la incorporació d'aquesta esmena, donat el seu caràcter tècnic.

El Sr. MANUEL-RIMBAU: President...

El Sr. PRESIDENT: Com?

El Sr. MANUEL-RIMBAU: Passa que el nostre Grup desitjaria votació separada del punt 2, respecte a la resta de l'article.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. És precisament allí on hi ha hagut l'esmena tècnica.

Bé, doncs, aleshores passem a votació els punts 1, 3 i 4, i després votarem el punt 2.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb els punts 1, 3 i 4 de l'article 7, text del Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Els punts 1, 3 i 4 de l'article 7 han quedat aprovats per 58 vots a favor, 23 en contra i cap abstenció.

I passem ara a votació el punt 2, amb la incorporació de l'esmena tècnica que ha estat llegida.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin a favor, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El punt dos de l'article 7 ha quedat aprovat per 51 vots a favor, 31 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votació l'esmena a l'article 8, de supressió de tot l'article.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena de supressió, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Bé, havent acabat amb l'article 8, el resultat de la votació ha estat 25 vots a favor, 58 en contra, cap abstenció. Ha quedat, doncs, aprovat l'article 8.

Falta ara aprovar l'exposició de motius, la Disposició transitòria i el títol de la Llei, sobre els quals no hi ha esmenes.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb la Disposició transitòria, exposició de motius i títol, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Senyores i senyors Diputats hem acabat les votacions, però..., el resultat ha estat 58 vots a favor, cap en contra i 25 abstencions.

I amb això hem acabat les votacions de l'articulat i de la resta de la Llei, però es tracta d'una proposta de proposició de llei a presentar davant del Congrés dels Diputats i, per tant, es necessita, d'acord amb l'article 133.2, la majoria absoluta. Per tant, hem de procedir a una votació final per la qual es requereix la majoria absoluta perquè aquesta Proposició de Llei sigui aprovada.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el conjunt de la Proposició de Llei, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El resultat de la votació ha estat el següent: a favor, 57 vots, en contra 24 vots i cap abstenció. Com que la majoria absoluta, actualment, és de 66 Diputats, la majoria absoluta no ha estat assolida; per tant, la proposta de proposició de llei ha quedat rebutjada.

Passem, doncs... El senyor Rimbau té la paraula per a l'explicació de vot, en nom del Grup de Centristes.

El Sr. MANUEL-RIMBAU: Gràcies, senyor President, molt breument, i potser poques vegades com aquesta és justificada l'expressió d'explicació de vot, perquè el nostre Grup ha votat favorablement el text, llevat d'un apartat, l'apartat 2 de l'article 7, i desitjo explicar a la Cambra les motivacions del nostre vot.

És en una cosa tan senzilla com que aquest apartat preveu que les extraccions de productes energètics fetes fora de les aigües interiors es considera que pertanyen a la Comunitat Autònoma la costa de la qual es trobi a menys distància de l'exploació del jaciment.

Bé, ja hi ha una expressió que es presta a confusió, que és la d'aigües interiors, i aigües interiors, en principi, suggereix els llacs. Certament que hi ha una interpretació que aquelles aigües compreses entre dues puntes del territori es poden considerar com a aigües interiors. Acceptem aquest punt de vista, però el que el nostre Grup entén que no és adequat i es presta a confusió és la indefinició del límit. Diu: «fora de les aigües interiors», però fins on? És a dir si es tracta del Mediterrani, vol dir fins a les costes italianes? En quins casos hi ha facultat o capacitat per excepcionar el cànon? En quins casos no hi és? És a dir, fora de les aigües territorials espanyoles, quan la companyia extractora és una companyia estrangera, també es pot exigir el cànon? O es pot exigir quan la companyia és espanyola, però no quan és estrangera? Nosaltres entenem que aquest precepte és realment confús, no hi teníem esmena, per tant, no havíem pogut intentar la seva rectificació, però és evident que, davant que el text no ens satisfà, no el podíem votar favorablement.

La resta, en canvi, pensàvem que amb totes les seves imperfeccions, podia contribuir d'alguna manera a ajudar certs sectors de l'economia, concretament i clarament necessitats d'aquesta ajuda, i, per això, l'havíem votat a favor. En conseqüència, lamentem que el text no hagi pogut tirar endavant.

Res més, gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra explicació de vot? En nom del Grup d'Esquerra Republicana, el Diputat senyor Garreta.

El Sr. GARRETA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, en prendre la paraula per a l'explicació de vot, en nom d'Esquerra Republicana, lògicament, m'haig de plànyer que

aquesta nostra iniciativa no hagi tirat endavant, en no haver aconseguit la majoria absoluta que exigeix l'article 132.2 del nostre Reglament. Ens han fet falta 9 vots. Aquests 9 vots impedeixen que la Llei tiri endavant i es pugui presentar a Corts. Jo em planyo per mi mateix, en nom del meu Grup, i, fonamentament, per la gent que viuen als municipis costaners, per la gent que viu de la mar, una gent que, de moment —i espero que provisionalment—, veurà com subsisteix aquest greuge comparatiu que té des de l'any 81, des de l'any de la Llei del cànon, plantejat respecte a la d'altres habitants de les comarques de l'Estat.

Des de la confiança que tinc que aquesta situació de greuge comparatiu s'esmenarà —perquè estic segur que tornarà a aquesta Cambra a la propera legislatura, perquè crec que és una situació d'injustícia i que no és un problema d'un sector econòmic, que no és un problema d'arreglar el tema de la pesca, que és simplement una qüestió d'estricta justícia que en aquest moment la Cambra no ha donat a aquesta gent—, des d'aquesta confiança, ho repetixo, voldria explicar-los quina ha estat la nostra posició al llarg del tràmit d'aquesta Llei.

En Comissió vàrem acceptar les esmenes que proposaven la supressió del carbó. Per a nosaltres, des de la nostra òptica, des de la intencionalitat que inspira aquesta proposta, les comarques que tenen jaciments de carbó, explotacions de carbó, són igualment creditors de rebre els beneficis d'aquesta Llei, i això perquè considerem que aquestes explotacions exerceixen un impacte negatiu sobre el medi ambient, de vegades fins i tot més important que el dels jaciments de petroli. Però vam acceptar les esmenes del Grup de Convergència i Unió, perquè vam considerar que el món de la mineria era molt complex, que el carbó, a tot arreu del món, als països de la Comunitat Europea, està subvencionat i, fonamentalment, perquè vam considerar que, donat que les centrals tèrmiques que funcionen alimentades per carbó sí que estan emparades pel cànon, es podria donar un fet de doble imposició.

La inclusió del carbó entre els minerals energètics gravats per la proposició, segons va explicar el portaveu socialista en el debat de presa en consideració, era el principal motiu perquè ens votessin en contra. Avui hem vist com, malgrat haver suprimit el carbó d'entre els minerals gravats pel cànon, no hem aconseguit aplegar aquest vot.

Curiosament, i amb un sentit de l'oportunitat que no vull qualificar, perquè ja ho va fer en el tràmit de Comissió el portaveu del PSU, el Grup Socialista va presentar el mateix dia que es debatia en aquesta Cambra la presa en consideració d'aquesta proposta de proposició de llei una proposició no de llei que demanava, en el primer punt, que es fes un estudi de la contaminació —amb el qual tots vam estar d'acord—, i, en el segon, que la Generalitat estudiés la manera de dedicar uns recursos al sector pesquer, que mirés la manera de subvencionar, que fes les gestions a Madrid.

Aquesta, senyores i senyors Diputats, era la solució del Grup Socialista al problema de la pesca, estudiar, gestionar i demanar, tot menys afrontar el tema d'una forma real, d'una forma efectiva, d'una forma tal com nosaltres proposàvem, dintre de l'estricta àmbit competencial que aquí tenim arrogat. És a dir, presentant una proposta de proposició de llei al Parlament, a les Corts Generals, que, si més no, els hauria obligat que, d'una vegada, ens contestessin al tema, a l'eix que subjau

en aquesta qüestió, que és una pregunta molt senzilla: per què les províncies que tenen centrals hidràuliques de carbó i nuclears cobren i nosaltres, que tenim pous, no podem cobrar?

Però, en lloc d'això, s'ha fugit d'estudi dient que aquesta proposició crearia falses expectatives a la població afectada. Jo diria que aquestes expectatives serien legítimes i totalment fonamentades, i que, en qualsevol cas, la probabilitat que aquestes expectatives fossin, es fessin realitat dependria de la voluntat dels socialistes catalans i la seva ascendència sobre els seus homònims de les Corts, a qui se'ls brindava en aquesta ocasió una situació immillorable per demostrar com és de beneficiosa per a Catalunya la seva articulació al PSOE.

Però potser aquí rau la clau de volta de la qüestió, si no s'està en contra dels cànon, perquè vull recordar-los que el Grup Socialista va presentar en una de les esmenes a la Llei de residus industrials, precisament, una proposició de cànon. Si no es discuteix la justesa de la comparació econòmica, fins al punt que es busquen vies per a nosaltres absolutament inoperants —tot sigui dit de passada—, tan sols els resta pensar que el que realment passa és que es té por de comprometre's en quelcom que a les Corts Generals no seria acceptat i que es té poca confiança, en definitiva, en les pròpies forces, a defensar una cosa la justesa de la qual no es qüestiona. I no val a dir aquí que la manca de confiança deriva de les imprevisibles repercussions econòmiques que d'aquesta proposició podrien derivar. No val a dir-ho. Potser hi havia certa raó quan tocàvem el tema del carbó. Un cop exclòs el tema del carbó, això ja no és cert. No, perquè, com diem a Tarragona —i perdonin l'expressió—, «són faves comptades».

Amb la proposició, a cada 0,247 quilos de cru, és a dir, gairebé un quart de quilo, se li aplica un recàrrec que és l'actual, d'acord amb el preu mitjà de cost del quilovat, de 27 cèntims, que és el 5%.

Això, en dades del 82, representaria una recaptació en el total de l'Estat espanyol —també els vull recordar que, el petroli, no el tenim sols nosaltres, hi ha un altre pou, que fa 70.000 tones i escaig—, això representaria una recaptació de 1.749 milions de pessetes. Aquesta recaptació, repartida entre el total refinat a les refineries espanyoles l'any 82, que va ser de 44.681.000 tones, repercutiria ni més ni menys que en la ridícula xifra, la irrisòria xifra de 4 cèntims sobre l'usuari de mitjana. Ridícula perquè, també en dades del 83, resulta que el recàrrec en la diferència que hi ha entre el preu de la gasolina que estem pagant i el cost de l'Estat és d'una mica més de 47 pessetes.

En definitiva, senyores i senyors Diputats, no me'n puc alegrar, de l'acció legislativa, que ha sortit malament, i lamento, a més, que els arguments que se m'han donat per no votar-la no m'hagin convençut, no a mi, que estava convençut precisament del contrari, sinó perquè almenys, si haguessin estat més consistents i haguessin incidit sobre aquest tema de fons, jo, almenys, els hauria pogut utilitzar per consolar, per donar algunes paraules a la gent que, com deia abans, seguirà en una situació de greuge comparatiu inacceptable. I a mi m'hauria agradat que aquesta Cambra no ho hagués acceptat i ho hagués solucionat, en una diatriba tan fàcil, tan concreta, tan directa, com era aquesta proposta de Proposició de Llei per a presentar a les Corts Generals.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i

senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Altres explicacions de vot? *(Pausa.)*
No hi ha cap més... El senyor Clotas?

El Sr. CLOTAS: El senyor Laureà Pérez.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Laureà Pérez té la paraula per explicació de vot, en nom del Grup Socialista.

El Sr. PÉREZ I CIUDAD: Senyor President, senyores i senyors Diputats, bé, no m'és gaire grata una intervenció de cara a un company que acaba d'intervenir en aquest hemicicle, però, lògicament, hem d'explicar la nostra posició de vot, i l'hem de clarificar, i també vull clarificar unes explicacions que ha donat el Diputat senyor Garreta, que, evidentment, no són les reals que ha volgut ell interpretar aquí de cara al Grup Socialista.

Senyor Garreta, tot cànon establert té una repercussió a la butxaca del consumidor, i si vostè vol entrar que si ho feia de cara a afavorir el sector pesquer o no, que inicialment deia que no, després vostè ha dit que sí, a mi em sap greu, però li ho diré: si vol tocar vostè el tema pesquer i vol buscar solucions per al tema pesquer, nosaltres entrarem en aquest tema; si vostè vol parlar del cànon no copii una llei, o tingui intuïció d'interpretar una llei d'un cànon energètic, perquè no és el mateix. Aquest cànon energètic no és solament per a Catalunya, sinó que és per a tota la resta de l'Estat.

I nosaltres hem votat no a aquesta Proposició de Llei per la senzilla raó que vostè diu que som productors de petroli; nosaltres no som productors de petroli ni de gas, nosaltres, en aquest moment, consumim gas importat d'Argèlia, en el qual cas hi ha una quota que sobrepassa el que nosaltres precisem aquí.

I, quant a la nostra votació, li diré concretament: no n'estem, pels cànons. No n'estem, pels cànons, per la senzilla raó que no podem posar un cànon a l'extracció de petroli. Si vostè es repassa la Llei d'exploració i investigació d'hidrocarburs veurà que li rebut a vostè la Llei d'impostos especials. Llavors ens contradim, i no podem votar això.

Senyor Garreta, jo lamento que no ens posem d'acord, però el nostre vot en aquesta Cambra ha estat, no per enfrontaments a Madrid, ni de bon tros, no perquè tinguem alguna cosa perquè no estiguem d'acord a ajudar el sector pesquer, sinó que creiem que no és oportú posar aquest cànon en un moment que no beneficia ningú, sinó que —repeteix el que he dit primer—, l'exemple, el tenim en el cas del cànon energètic —vostè miri els rebuts de la llum de fa dos anys i miri els rebuts de la llum d'avui dia—, i això que nosaltres exportem energia elèctrica a fora.

Per tant, lamento molt que vostè no hagi pogut tirar endavant això, però, evidentment, el tema no era aquest. I vostè sap que el tema era ajudar o no ajudar el sector pesquer, i ajudar o no ajudar el sector pesquer no passa pel preu del gas-oil ni passa per posar un cànon, sinó que passa per la manera com es comercialitza el producte que es treu del mar, que avui dia hi ha uns preus bloquejats.

Res més. Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra explicació de vot? El senyor Vallvé, en nom del Grup de Convergència i Unió.

El Sr. VALLVÉ: Molt Honorable senyor President, senyores Diputades, senyor Diputats, el nostre Grup parlamentari ha votat favorablement aquesta proposta de Proposició de Llei

per presentar al Congrés de Diputats, perquè nosaltres entenem que les extraccions petroleres produïdes a la costa catalana porten un perjudici, concretament al sector pesquer, i entenem que a través d'aquest cànon podria realment trobar-se un finançament de cara a la protecció d'aquest sector.

Nosaltres entenem que aquesta proposta de Proposició de Llei tenia, evidentment, algunes deficiències. La prova n'és que el nostre Grup parlamentari, a través de la presentació de vuit esmenes, les quals varen ser acceptades en Comissió en la seva totalitat, varem millorar substancialment aquest Projecte, i, tot i que presentava algun punt que podia ser especialment complex, com era el fet de la pertinença de les aigües territorials, ja que en aquest sentit l'Estatut d'Autonomia, en el seu article 9.17, atorga la competència exclusiva a la Generalitat, atès que en aigües interiors, però, en canvi, a l'article 11, quan es tracta de desenvolupament de legislació de l'Estat, parla de competències de la Generalitat sobre abocaments industrials i contaminants en aigües territorials, aleshores entenem que aquesta Proposició de Llei podia realment aclarir algunes de les competències de la Generalitat que pogués tenir sobre l'extracció de petroli en aigües territorials, i, en aquest sentit, nosaltres varem defensar la seva presentació.

A mi no m'ha deixat de sorprendre, evidentment, que alguns Grups parlamentaris que han manifestat aquí ostensiblement des d'aquesta tribuna que no s'oposarien mai a les proposicions de llei, perquè donaven suport d'aquesta manera a la iniciativa de tots els Grups parlamentaris a l'enriquiment del nostre ordenament jurídic, avui s'oposessin o no donessin la seva conformitat que una Proposició de Llei d'aquesta Cambra es pogués presentar al Congrés de Diputats. És clar que si s'havia de presentar al Congrés de Diputats amb un vot favorable aquí perquè el Grup parlamentari que aquí hi votava a favor després allà canviés el vot, aleshores, evidentment, hem d'agrar aquesta vegada la sinceritat d'oposar-s'hi ja des d'aquesta Cambra i de no fer anar uns Diputats a Madrid per després parlar un llenguatge aquí a Catalunya i un doble llenguatge a Madrid.

S'ha parlat també del tema dels cànons. És clar, respecte a aquest tema, hi ha un cànon sobre energia elèctrica, un cànon que trobem en el rebut d'energia elèctrica. Aquest cànon fou aprovat pel Govern d'UCD, però amb els vots del Partit Socialista Obrer Espanyol, i el Partit Socialista Obrer Espanyol, que fa un any i mig que està governant a nivell d'Estat, continua mantenint aquest cànon. Aleshores, la creença que no es cregui en els cànons és una cosa que a mi, senzillament, com a mínim, em pot fer somriure.

Nosaltres, doncs, en aquest sentit, lamentem que no hagi tirat endavant aquesta Proposició de Llei, perquè entenem que era una manera d'ajudar el sector pesquer i de poder tirar endavant l'exercici de les competències d'ordenació del sector pesquer, que és una competència de la Generalitat de Catalunya.

Moltes gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Lucchetti, en nom del Grup del Partit Socialista Unificat.

El Sr. LUCCHETTI: Sí, senyor President, des de l'escó. El nostre Grup ja en la presa en consideració va mantenir una posició, vam presentar esmenes en el mateix sentit, i, per congruència amb la nostra pròpia posició, hem mantingut aquestes

esmenes i les hem votades coherentment.

Jo, després de dir això, i dir que hem estat coherents amb la nostra posició política, també vull dir que no estem contents ni ens congratulem del resultat de la votació, i que molt menys entenem la posició del que ara ve aquí a vessar llàgrimes de codril pel sector pesquer, quan en quatre anys de govern no s'ha fet res per al sector pesquer. Ens sembla inadmissible, absolutament inadmissible, i, en fi, simplement amb això acabo la meua explicació de vot.

**Projecte de Llei
d'habilitació de crèdits per atendre les despeses
institucionals
de les eleccions al Parlament de Catalunya**

El Sr. PRESIDENT: Cap altra explicació de vot? *(Pausa.)* Bé, doncs passem al següent punt de l'ordre del dia, que és la discussió i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei d'habilitació de crèdits per atendre les despeses institucionals de les eleccions al Parlament de Catalunya.

A aquest Projecte de Llei no hi ha cap esmena a la totalitat i hi ha una sola esmena. És que el Govern vol presentar la iniciativa? *(Pausa.)* No. Tampoc, suposo, hi ha cap decisió de la Comissió. Podem passar, doncs, directament a aquesta esmena, que és una esmena a l'article únic, de supressió d'una part d'aquest article. Hi ha una modificació, evidentment, de la xifra del crèdit.

Per defensar aquesta esmena, en nom del Grup d'Esquerra Republicana, que és el Grup esmenant, té la paraula el Diputat senyor Hortalà.

El Sr. HORTALÀ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, segons com es miri hi pot haver qui pensi que una esmena d'aquest tipus té un efecte *boomerang*. Davant d'unes eleccions, sembla, o podria semblar, que el que convé és incitar al màxim possible la responsabilitat dels ciutadans perquè exerceixin el seu dret de vot. Aquest és un punt de vista. I creiem que això és bo que es faci. Nosaltres discrepem —i per això hem mantingut aquesta esmena— d'aquesta possible interpretació, perquè entenem que tal com estan les coses el grau de monetarització a què han arribat les campanyes electorals depassa, des d'un punt de vista de seriositat, els recursos del país.

Quan es va presentar aquest Projecte de Llei, igual que altres Grups, vàrem presentar una esmena a la totalitat en demanda d'informació. Aquesta informació fou millorada, però en aquesta, si bé explicava alguns dels punts de vista quantitatius d'aquest Projecte, en el seu conjunt no ens explicava, almenys sota el nostre punt de vista, l'abast d'una de les partides destinades al finançament de la campanya electoral.

Es demanen, en concret, tres consignacions. Una, per a retribucions i gratificacions al personal, la qual cosa és comprensible, la trobem adient, podríem discutir la quantia —milió més, milió menys—, però genèricament, conceptualment, la trobem correcta. Una segona quantitat o un segon concepte era per a despeses institucionals; també estava documentada, també estava explicada, també realment hi havia un fonament per acceptar-la, amb una certa bona fe. I, en tercer lloc, hi havia un altre concepte, el de propaganda institucional, que nosaltres no hem trobat justificat. No l'hem trobat justificat

perquè entenem que si bé això s'ha fet sempre, no perquè s'hagi fet sempre és un motiu de pes. Un dia s'ha d'acabar. La consolidació de la democràcia justament ha de fer que aquest tipus d'incitacions constitueixin motivacions pròpies dels ciutadans, independentment de l'al·licient que moltes vegades es presenten com de pur suport institucional, i, alhora, resulta difícil d'assolir-hi o de donar-hi aquella objectivitat que, aparentment, pretenen.

És difícil, és molt difícil, que les campanyes de propaganda institucional fetes des del Govern, quan el Govern és a la vegada part, actor, actor actiu, de la confrontació electoral, tinguin l'objectivitat que realment aquesta propaganda requereix.

Ho he dit algunes vegades, i ho vull recordar en aquests moments: en el catecisme del bon peronista, quan sortia la paraula «objectivitat», a continuació deia: «objectivitat: la qualitat o objectiu dels ciutadans de votar pel peronisme.» Realment, aquest és un tema complex; és difícil que la propaganda institucional gaudeixi d'una manera global del requisit de l'objectivitat.

D'altra banda, nosaltres creiem que els partits polítics, en la mesura que disposen de les possibilitats oportunes, ja inciten a aquest vot. Que ho fan en la direcció que ells creuen oportuna, que és la defensa de la seva ideologia i del seu programa, i que, per tant, aquests diners, aquesta despesa, és innecessària, i que malgrat el que sobre això es pugui opinar, nosaltres creiem que seria bo que aquesta quantitat se suprimís, que introduiria això de què tothom parla —però que només en parla—, que és un element de moralitzar la campanya electoral i que, en definitiva, suposaria un estalvi, un estalvi de 93.481.250 pessetes al Pressupost de Catalunya, que, tal com estan les coses, no estaria de més poder-los destinar a altres finalitats.

Senyor President, senyores i senyors Diputats, moltes gràcies per l'atenció, amb el prec, òbviament, que considerin i vulguin votar aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? El Diputat senyor Subirà té la paraula per al torn en contra. El Diputat senyor Subirà i Claus.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Gràcies, senyor President; senyores i senyors Diputats, per a un torn en contra molt breu; molt breu perquè el senyor Hortalà ha donat els arguments a favor i en contra, i per a l'única cosa que jo vull sortir en aquesta tribuna és per exposar que, en el nostre ànim, en l'ànim del Grup parlamentari de Convergència i Unió, en l'ànim del Consell Executiu en presentar el Projecte de Llei, i en l'ànim dels altres Grups d'aquesta Cambra a l'hora de votar-lo en Comissió, han pesat més els arguments a favor de fer aquestes despeses de campanya institucional que els arguments en contra.

Què més voldríem que la democràcia a casa nostra tingués la maduresa necessària perquè no s'hagués de fer incitació institucional en el vot del ciutadà. Però creiem que aquest encara no és el cas, i que cal fer-ho, i que cal fer-ho amb tota l'objectivitat, i amb totes les garanties. En aquest sentit, els puc dir que la memòria distribuïda als Grups parlamentaris manifesta molt clarament que, per primera vegada en totes les eleccions que hi ha hagut, aquesta adjudicació de pressupost per a despeses de campanya institucional es fa per concurs, quan, en les vegades anteriors, altres Administracions —no la de la Generalitat— ho havien fet per adjudicació directa. A mi em sembla que això és un pas endavant en aquesta garantia d'objectivitat. Creiem,

d'altra banda, que continua essent necessari incitar el ciutadà al vot, i, per tant, senyores i senyors Diputats, nosaltres demanem a les seves senyories que rebutgin l'esmena en qüestió.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Bé, passem, doncs, a votació aquesta esmena, que és una esmena a l'article primer del Projecte de Llei; esmena de supressió parcial de l'article primer.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Bé, l'esmena ha estat rebutjada per 11 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

Passem, doncs, a votació l'article primer en el text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin a favor del Dictamen, article 1, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'article primer del Dictamen ha estat aprovat per 66 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions.

Bé, no hi ha cap esmena a l'article segon, ni tampoc a les Disposicions Finals Primera i Segona. Proposo, doncs, de votar conjuntament l'article 2, les Disposicions Finals Primera i Segona, les ratlles introductòries..., és a dir, el curt preàmbul al Projecte de Llei, i, finalment, el títol.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'article 2, les dues Disposicions Finals, el preàmbul i el títol de la Llei, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'article 2, Disposicions Finals Primera i Segona, el preàmbul i el títol han estat aprovats per unanimitat.

Passem ara a l'explicació de vot. Algun Grup parlamentari desitja explicar el seu vot? *(Pausa.)* No hi ha explicació de vot.

Proposició de Llei de modificació de l'article 85 de la Llei de cooperatives de Catalunya

Passem, doncs, al punt següent de l'ordre del dia, que és la Proposició de Llei de modificació de l'article 85 de la Llei de cooperatives. En aquest cas, aquesta Llei ha estat introduïda, aquest Projecte de Llei ha estat introduït en l'ordre del dia a través d'una votació que va fer aquest Ple, i aleshores ja es va indicar que hi havia la proposta de la Mesa per tramitar-lo pel sistema de lectura única, que era l'únic que permetia d'introduir-lo en l'ordre del dia. De manera que estem en el cas, doncs, del procediment de lectura única, i el debat s'ha de fer d'acord amb les normes del debat de totalitat.

Tots els tràmits per a la tramitació d'aquest Projecte per lectura única estaven complets, és a dir, s'havia escoltat la Junta de Portaveus, va ser una proposta de la Mesa, i el Consell Executiu havia donat la seva conformitat per a l'acceptació de la tramitació de la Proposició de Llei. *(Pausa.)*

Bé, jo havia interpretat que aquesta qüestió només podia ser introduïda en l'ordre del dia si s'acceptava que anava pel procediment de lectura única *(pausa)*, perquè, en cas contrari, no hauria complert els tràmits reglamentaris i s'hauria necessitat

una majoria que no es va demanar. De manera que entenem que hi ha, doncs, l'acceptació del procediment de lectura única, i, per tant, això equival a la presa en consideració.

Bé, aleshores, com deia, el debat es fa d'acord amb les normes de totalitat: hi ha un torn a favor i un torn en contra; després, les fixacions de la posició dels altres Grups. El conjunt del Projecte se sotmetrà a una sola votació, i no hi haurà explicació de vot, ja que tots els Grups hauran pogut fixar la seva posició.

Aleshores, el senyor Diputat que vulgui consumir un torn a favor d'aquesta Proposició de Llei de modificació de l'article 85 de la Llei de Cooperatives de Catalunya, si ho vol manifestar? *(Pausa.)* No hi ha torn a favor; suposem que tampoc no hi ha cap Diputat que vulgui fer un torn en contra.

Aleshores, podem passar directament a la fixació de la posició dels Grups. És que els Grups parlamentaris desitgen fixar la seva posició sobre aquesta Llei? *(Pausa.)* No hi ha tampoc fixació de posició dels Grups; per tant, podem passar a la votació del Projecte. Repeteixo, la votació és global, és a dir, que correspon a la totalitat del Projecte; és a dir, a l'article únic, Disposició Final, etcètera.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb la Proposició de Llei, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La Proposició de Llei de modificació de l'article 85 de la Llei de cooperatives de Catalunya ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Projecte de Llei sobre el personal eventual, contractat i interí al servei de la Generalitat en el període anterior al 1939

I passem ara al darrer punt de l'ordre del dia, que és el Projecte de Llei sobre el personal eventual, contractat i interí al servei de la Generalitat en el període anterior al 1939. En nom del Consell Executiu, per presentar la iniciativa, té la paraula l'Honorable senyor Conseller de Governació.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ (Macià Alavedra): Senyor President, senyores i senyors Diputats, l'actual Generalitat s'ha de sentir —i se sent— successora de la Generalitat republicana, institucionalment, i, per tant, hem de resoldre qualsevol qüestió pendent de la Generalitat republicana, sobretot quan ha estat com a conseqüència de la guerra civil.

El Reial Decret del 30 de juliol de 76 i la Llei del 15 d'octubre del 77, així com les disposicions que les van desenvolupar, van resoldre els problemes creats per la situació històrica de la guerra civil, produint, no únicament l'amnistia política, sinó també la reincorporació al servei actiu o a les corresponents pensions per als funcionaris de carrera de la Generalitat republicana.

Però la interpretació i l'ús que es va fer d'aquella amnistia va deixar fora tots aquells que no van poder demostrar d'una manera fefaent la seva condició de funcionaris de carrera, denegant al personal interí i contractat els drets reconeguts als funcionaris de carrera.

Es tracta, doncs, amb aquest Projecte de Llei de complir, d'una banda, un deute moral, i, de l'altra, una raó de justícia envers un col·lectiu, ja que els qui tenien el caràcter de servi-

dors provisionals de la Generalitat republicana no van poder veure complertes les seves expectatives per arribar a assolir la condició de funcionaris de carrera, en primer lloc, pel fet de la mateixa guerra civil i, en segon lloc, per les mesures que contra ells es van prendre al·legant motivacions purament polítiques, que, evidentment, no justifiquen de cap manera la pèrdua de llurs drets.

Estem, doncs, amb aquest Projecte de Llei, que espero que aquesta Cambra aprovarà, reparant —en la mesura que sigui possible— els danys produïts.

L'articulat que es presenta pretén, doncs, establir condicions anàlogues a les obtingudes pels funcionaris de carrera envers el personal contractat i interí, oferint-los, pràcticament, les mateixes, o molt semblants, possibilitats.

No es pot amagar, no obstant, que després de més de quaranta anys la instrumentació burocràtica que demostra la pertinença a la Generalitat o haver servit durant un temps determinat, després de més de quaranta anys, presenta certes dificultats. Entenem que, per sobre de tot —i és el que pretén aquest Projecte de Llei—, hem d'evitar qualsevol tipus d'injustícia i de perjudici per als qui varen servir la Generalitat.

Som plenament conscients, d'altra banda, que aquesta és una reparació que per a alguns no arriba, no podrà arribar, i que per a altres els arriba tard, però han estat exigències històriques i de temps les que han produït aquesta situació.

Encara que en aquests moments no podem determinar, certament, quin és el nombre de destinataris, ni tan sols el cost pressupostari exacte de la nostra decisió —sabem que, almenys, afectaria unes 900 persones i, per tant, les seves famílies—, entenem que és una decisió que hem de prendre i que té el seu arrelament profund en un reconeixement col·lectiu de tot Catalunya per als qui van servir la nostra institució.

És aquest el sentit que ens cal donar a aquesta Llei, una acció de tot el poble de Catalunya representat en aquest Parlament i que sap complir els seus deures i que té present la justícia com un dels objectius humans i polítics a contemplar en primer lloc.

Creiem que és significatiu que aquesta sigui, precisament, l'última Llei, probablement, que aprovarem en aquesta legislatura, i esperem que aquesta Llei rebi l'aprovació de tots.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: No hi ha presentació del Dictamen per part de la Comissió, tampoc? *(Pausa.)* Bé, aleshores, anem directament al debat.

En aquest cas, no hi ha cap esmena a la totalitat i comencem, doncs, amb les esmenes a l'articulat. A l'article 1 hi havia una esmena, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana, l'esmena número 1. Però ha estat presentada a la Mesa una esmena transaccional que porta la signatura del Grup d'Esquerra Republicana i que, per tant, implica la retirada de l'esmena número 1 i que, a més a més, porta la signatura de tots els altres Grups parlamentaris i que, per tant, doncs, s'entén que s'admet a tràmit.

El senyor Secretari donarà lectura a aquesta esmena.

El Sr. SECRETARI PRIMER: L'esmena transaccional proposa la supressió de les paraules «durant un any» de l'article 1 del text del Dictamen.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn a favor? *(Pausa.)* Tampoc, suposo, torn en contra. Passem, doncs, directament a la vota-

ció de l'esmena.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat adoptada per unanimitat dels presents.

Tenim ara a votar el text del Dictamen, que no havia estat esmenat en tots els altres aspectes, i proposo, doncs, de votar conjuntament el text del Dictamen per a l'article 1, amb la supressió aprovada, i, a més a més, els articles 2 i 3.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb els articles 1 —tal com quedarà el text del Dictamen després de l'esmena— i els articles 2 i 3, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

Els articles 1, del text del Dictamen, amb l'esmena aprovada, 2 i 3 han quedat aprovats per unanimitat dels presents.

A l'article 4 hi havia dues esmenes: la número 2 i la número 3, del Grup d'Esquerra Republicana. La primera, l'esmena número 2, era a l'apartat a) de l'article 4, i ara s'ha presentat a la Mesa una esmena transaccional que porta les signatures del Grup d'Esquerra Republicana, del Grup Mixt i una altra signatura, que crec que és del Grup de Centristes, almenys ho indicaria la situació en el... Sí, hi ha la signatura del senyor Luna. Bé, com que no hi ha les altres signatures dels altres Grups, hem de saber si s'admet a tràmit aquesta esmena. Aleshores, el senyor Secretari en donarà lectura.

El Sr. SECRETARI PRIMER: L'esmena transaccional proposa la supressió de l'apartat a) de l'article 4 del text del Dictamen.

El Sr. PRESIDENT: És que algun Grup parlamentari té inconvenient que s'admeti a tràmit aquesta esmena transaccional? *(Pausa.)* No hi ha inconvenient. Bé, aleshores, doncs, passarem a votació, primerament, aquesta esmena transaccional, que implica la supressió de l'apartat a) de l'article 4.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 21 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

I, aleshores, ens queda l'esmena a la lletra b) d'aquest mateix article, del Grup d'Esquerra Republicana. *(El senyor Casas-Salat demana per parlar.)* El senyor Casas-Salat?

El Sr. CASAS-SALAT: Retirada.

El Sr. PRESIDENT: Retirada?

El Sr. CASAS-SALAT: Sí, sí.

El Sr. PRESIDENT: Queda retirada. No havent-hi, doncs, altres esmenes, passem ara a votació el text del Dictamen per a l'article 4.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin a favor del text del Dictamen, article 4, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 4 ha estat aprovat per 75 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció.

Als articles 5 i 6 no hi ha cap esmena. Proposo, doncs, que es voti el Dictamen per als articles 5 i 6 conjuntament.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin a favor,

que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Els articles 5 i 6 del Dictamen han estat aprovats per unanimitat dels presents.

A l'article 7 hi havia una esmena del Grup d'Esquerra Republicana, però s'ha presentat a la Mesa una esmena transaccional que porta la signatura del Grup d'Esquerra Republicana i que, per tant, implica la retirada de l'esmena que tenia aquest Grup i que porta les signatures de cinc dels sis Grups parlamentaris. El senyor Secretari en donarà lectura.

El Sr. SECRETARI PRIMER: L'esmena transaccional proposa el següent text per a l'article 7: «La percepció de la pensió corresponent és incompatible amb la percepció de qualsevol altra pensió derivada d'una relació de treball. En el cas que l'altra pensió sigui inferior a la que correspongués a aquesta Llei, es podrà percebre la quantitat que resulti de la diferència.»

El Sr. PRESIDENT: És que hi ha objecció a l'admissió a tràmit d'aquesta esmena? (Pausa.) No hi ha objecció. Aleshores, doncs, aquesta esmena, anem a sotmetre-la a votació.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat aprovada per unanimitat dels presents, i, evidentment, aquesta esmena era una esmena de substitució del text del Dictamen. Per tant, ja no procedeix cap altra votació per a aquest article.

A l'article 8 no hi havia cap esmena, de manera que proposo votar el Dictamen per a l'article 8.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el Dictamen, article 8, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 8 ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 9 hi havia una esmena del Grup d'Esquerra Republicana, però ha estat presentada una esmena transaccional que porta la signatura de cinc Grups parlamentaris, entre ells el d'Esquerra Republicana, i s'entén, per tant, l'esmena primitiva retirada.

El senyor Secretari donarà lectura a l'esmena transaccional.

El Sr. SECRETARI PRIMER: L'esmena transaccional a l'article 9 proposa la substitució del text del Dictamen pel següent: «La concessió dels beneficis d'aquesta Llei s'ha d'atorgar per acord del Consell Executiu, a proposta d'una comissió interdepartamental presidida pel Conseller de Governació.»

El Sr. PRESIDENT: No hi ha objecció a la tramitació d'aquesta esmena? (Pausa.) Passem, doncs, a votació el text de l'esmena, que és un text substitutiu del text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena transaccional, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena transaccional ha estat aprovada per unanimitat dels presents. Per tant, substitueix el text del Dictamen.

A l'article 10 hi havia una esmena del Grup d'Esquerra Republicana. (Pausa.) Com? Es manté? Sí? Bé, per defensar-la,

té la paraula el Diputat senyor Casas-Salat.

El Sr. CASAS-SALAT: Senyor President, senyores i senyors Diputats, molt breument —perquè ja estem a les últimes (*ri-alles*), estem acabant, i sembla que en aquests moments voler fer una defensa sigui voler allargar el tràmit, eh? —, per dir-los que nosaltres mantenim una esmena a l'article 10 per raons de simplicitat, perquè considerem que és més operatiu el text que nosaltres oferim que no pas el que ofereix el Projecte de Llei. O sigui que, nosaltres, com vostès podran veure, considerem que la nostra esmena ha d'estar redactada —i esperem que vostès, ses senyories, tinguin la bondat d'aprovar-la— en els termes següents: «Les persones a què es reconegui un dret a reincorporar-se a un lloc de treball passaran a ocupar els llocs vacants de l'Administració de la Generalitat per als quals reuneixen les condicions actualment exigibles.» Amb això eliminem, potser, les paraules similars, eliminem una sèrie de coses que poden ser de tipus, al nostre entendre, conflictiu, i obrim una porta àmplia perquè tothom que tingui dret a la readmissió realment pugui ser readmès.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? (Pausa.) No hi ha torn en contra respecte a aquesta esmena. Passem, doncs, a votació l'esmena número 6, del Grup d'Esquerra Republicana, a l'article 10, una esmena de modificació.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 12 vots a favor, 65 en contra i 4 abstencions.

Passem, doncs, a votació el text del Dictamen per a l'article 10.

Les senyores i els senyors Diputats que estan d'acord amb el text del Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 69 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció.

En la Disposició addicional no hi ha cap esmena. Podem, doncs, votar el text de la Disposició addicional d'acord amb el Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb la Disposició addicional, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

La Disposició addicional ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

En la Disposició final primera hi ha una esmena del Grup d'Esquerra Republicana.

El Sr. CASAS-SALAT: Retirada, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Retirada. (Pausa.) Bé, senyores i senyors Diputats, podríem ara votar les dues disposicions finals, en què no hi ha esmena, i el preàmbul, l'exposició de motius i el títol de la Llei, però abans caldria introduir una esmena tècnica a la Disposició final segona. En efecte, la Disposició final segona diu: «Aquesta Llei entrarà en vigor l'1 de gener de 1984.» És evident que una llei aprovada el 2 de març no pot entrar en vigor l'1 de gener. De manera que s'hauria de canviar

aquesta data. No ho sé, posar una data o suprimir la Disposició final segona i que entri en vigor d'acord amb les regles generals... O bé també hi ha un altre aspecte de la qüestió, que suposo que era potser la intenció de la Comissió, que era que es digués: «Aquesta Llei, als efectes econòmics, entrarà en vigor l'1 de gener de 1984..., o tindrà efectes econòmics». De manera que si els sembla bé, a la Cambra, considerariem, doncs, que cal introduir l'esmena tècnica: «Aquesta Llei tindrà efectes econòmics a partir de l'1 de gener de 1984.» (*El senyor Pla demana la paraula.*) Senyor Pla?

El Sr. PLA: Nosaltres creiem, senyor President, senyores i senyors Diputats —d'acord amb la voluntat que ja havia estat expressada i està recollida en la votació de la moció que informa de la presentació d'aquest Projecte de Llei—, que el contingut d'aquesta Disposició addicional hauria de quedar de la següent manera: «que entra en vigor i s'incorpora en el pressupost de 1984», que les despeses que vénen obligades per aquest Projecte de Llei s'incorporen en el pressupost de 1984.

El Sr. PRESIDENT: Al pressupost de 1984 encara no es pot incorporar perquè..., aquesta no seria la paraula, però el pressupost de 1984 no ha estat elaborat. Per tant, si hi ha una llei del Parlament que aprova aquesta qüestió, és evident que a l'hora d'elaborar el pressupost el govern haurà de tenir-la en compte. De manera que l'única cosa que es tracta de saber és si la intenció del Ple del Parlament és que les pensions que estableix la Llei prenguin efecte a partir del primer de gener.

Aleshores, doncs, la redacció definitiva d'aquesta Disposició final segona seria: «Aquesta Llei produirà efectes econòmics a partir de l'1 de gener de 1984» (*pausa.*) Bé, els sembla bé: «Aquesta Llei produirà efectes econòmics a partir de l'1 de gener de 1984»? Aleshores, això és la Disposició final segona, i amb aquestes condicions podem votar les dues Disposicions finals, que ara estan sense esmenes, i a més a més l'exposició de motius i el títol de la llei.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text de les Disposicions finals primera i segona, de l'exposició de motius i del títol de la Llei han quedat aprovats per unanimitat dels presents.

Passem ara a l'explicació de vot. (*El senyor Viñals demana la paraula.*) El senyor Viñals té la paraula per a l'explicació de vot.

El Sr. VIÑALS: Molt Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats, estic segur que la sensibilitat dels senyors Diputats capta el moment històric d'aquestes últimes intervencions de la legislatura, i per aquest motiu no he volgut baixar a fer aquesta explicació de vot de la manera que és normal, explicant les petites incidències, la lletra menuda de la Llei o portant el que seria i es mereixerien les senyores i els senyors Diputats: les més acurades possibles paraules per escrit. I, en el seu defecte, crec que expressar-me a viva veu, així, directament, amb tota la sinceritat del que penso, pot ser el més adient en aquests moments.

Jo crec, senyores i senyors Diputats, que les primeres paraules que cal dir és felicitar el Govern de la nostra Generalitat, el Grup de Convergència i Unió que li dona suport, pel fet d'haver portat en aquest Parlament una Llei que jo considero certament important. Felicitar també el Grup d'Esquerra Re-

publicana de Catalunya i el seu capdavanter polític, que al mateix temps és president d'aquesta Cambra, per les seves iniciatives a presentar i fer que aquesta Llei es pogués aprovar i, al mateix temps, dintre de les possibilitats procedimentals, pel fet que el Grup d'Esquerra Republicana hagués volgut transaccionar pràcticament totes les seves esmenes.

També crec que he de donar les gràcies al Grup Mixt, aquest Grup Mixt gairebé —el d'aquesta legislatura— irrepetible, que malgrat les seves diferències polítiques ha demostrat en moltes ocasions una gran unitat de criteri en les coses que són de política institucional. I també —i molt important— felicitar el Grup de Centristes, el Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya i el Grup del Partit Socialista de Catalunya perquè amb els seus vots han fet possible la tramitació de la Llei, en aquell camí parlamentari de la Ponència, de la Comissió i, finalment, dintre del Ple d'aquest Parlament, en el qual no vull ja entrar en aquells petits detalls de l'articulat de la Llei, que en un sentit o en un altre hi ha hagut alguna molt lleugera discrepància.

Jo crec, senyores i senyors Diputats, que aquesta és una Llei que ens honora com a Diputats, ens honora com a ciutadans i, sobretot, honora el nostre poble perquè de pobles grans és recordar-se dels seus precedents històrics, tenir el màxim respecte per tots aquells que sota el senyal de la Generalitat han donat vida administrativa a la nostra institució en èpoques particularment difícils i que, en aquests moments en què de la seva vida ja són els camins de la vellesa, els reconeguem quelcom més del que diu l'estricta llei que podria ser una pensió, que podria ser el que es podria dir una indemnització.

Estic absolutament convençut que aquesta Llei s'ha fet, senyores i senyors Diputats, com a aportació de la Generalitat d'avui, com a desgreuge d'unes situacions polítiques injustes, i espero que aquests funcionaris que van complir, en aquella època, les seves obligacions, igual com compleixen els nostres funcionaris d'avui, tant en aquesta Cambra com en totes les Administracions de la Generalitat, com en els nostres ens autònoms, no es puguin trobar mai en aquesta situació: que, pel fet d'haver servit sota les nostres quatre barres, hagin tingut perjudicis greus personals, econòmics, l'exili i molts d'ells fins i tot hi van perdre la vida.

Aquesta Llei crec que és la millor cloenda que podria tenir aquesta legislatura i aquest Parlament. I, en aquest sentit, crec que tots n'hem d'estar altament satisfets.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Altres explicacions de vot? El senyor Jou, en nom del Grup Socialista.

El Sr. JOU: Senyor President, senyores i senyors Diputats, fa prop d'un any o potser un any justament aquest Diputat que els parla va formular una interpellació al Consell Executiu amb els següents termes: «Quins són els propòsits de capteniment del Consell Executiu en relació amb la política de drets passius o prestacions econòmiques a favor dels ex-funcionaris de la Generalitat republicana que no van arribar a accedir a la condició de fixos de plantilla per causes de caràcter polític?» Aquella interpellació motivà la subsegüent moció, que fou aprovada per unanimitat d'aquesta Cambra, moció que donà lloc a la Llei que avui acabem d'aprovar.

No cal dir que ens congratulem de l'aprovació d'aquesta

Llei, a la qual el Grup Socialista no ha presentat cap esmena, potser fins i tot perquè el que ens interessava és que com abans s'aprovés aquesta Llei millor, perquè els seus beneficiaris abans la poguessin gaudir.

Els antics funcionaris de la Generalitat republicana que no van accedir a la condició de fixos de plantilla, molts d'ells ja sumen molts anys; alguns potser hauran tingut sort i, fins i tot, frueixin d'una situació actual estable i planera; d'altres, però, no han estat tan afortunats.

Jo, avui voldria personificar-los, sobretot aquests darrers, en la figura només d'un d'ells, en la persona de Miquel Vilaginés i Tarrés, un conciutadà nostre, nascut el segle passat, que ingressà com a funcionari eventual de la Generalitat l'any 1934 i que el 1939 continuava essent funcionari eventual. Lluitador aferrissat per Catalunya, per la llibertat i per la democràcia, Miquel Vilaginés es troba avui hospitalitzat, víctima qui sap si dels seus molts anys o de la seva penúria econòmica. Tant de bo que encara se'n pugui beneficiar, ell com els altres companys de condició, d'aquesta Llei que acabem d'aprovar. I, després de les explicacions de vot, que vindran, segurament, jo vull deixar al Molt Honorable President de la Cambra l'ocasió de l'acomiadament d'aquesta legislatura a la qual he tingut l'alt honor de pertànyer.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. En nom del Grup d'Esquerra Republicana, el Diputat senyor Casas-Salat.

El Sr. CASAS-SALAT: Senyor President, senyores i senyors Diputats, per explicació de vot, en nom d'Esquerra Republicana de Catalunya. Avui és per a tots nosaltres un dia especial perquè no ignoren ses senyories que amb la coronació de la present Llei acabem pràcticament aquesta primera legislatura, podríem dir des del Parlament recobrat, del nostre Parlament recobrat després del franquisme. Jo ja sé que, després d'aquest dia, continuarà funcionant el Parlament, i que fins al dia 20 no es dissoldrà. Hi haurà algunes comissions, hi haurà algunes ponències, però, de fet, avui, podríem dir que és el dia de l'acomiadament, és el dia pràcticament dels adéus. I, llavors, jo els voldria dir que desitjo molta sort a tots aquells que han de continuar la nostra tasca, tasca que es promet ingent i difícil; els desitjo molta sort, i, a la vegada que m'acomio d'aquesta Tribuna i de tots vostès, diguem-ne d'una manera oficial, els dic que els considero a tots amics, i amics per sempre.

Ara, deixant a part aquesta petita introducció, que potser no forma part i que no és massa reglamentària pel que fa referència a explicacions de vot, els diré, igualment com m'han dit els meus companys que m'han precedit en l'ús de la paraula, que cap llei com aquesta podia ser la cloenda d'aquesta legislatura. I no podríem trobar-ne cap de millor, perquè, precisament, amb aquesta llei hem fet justícia i hem fet justícia a tota una sèrie de gent que havia quedat marginada des de pràcticament l'any 1939 fins ara. Aquesta gent, que eren funcionaris molts d'ells, sense haver arribat a la categoria, d'altres potser que tenien tasques menors i que no les tenien tan importants, però que tots havien treballat per Catalunya i es mereixien aquesta reparació. Jo ja sé que molts s'han anat quedant pel camí, i, aquests pobres, ja no se'ls podrà compensar d'alguna manera, però, pels que queden, jo crec que avui hem fet tots plegats un acte de justícia. I, res més, senyores i senyors Diputats, sinó felicitar-me i felicitar la Cambra per l'aprovació de la present llei.

Moltes gràcies, senyor President. Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra explicació de vot? El senyor Pla, en nom del Grup de Convergència i Unió.

El Sr. PLA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, ja s'ha dit, al llarg de les intervencions dels Diputats que m'han precedit, que ha estat un moment a ressaltar, un moment molt irònic, el final d'aquesta legislatura per aprovar una llei que, lluny de molts comentaris que pot suscitar *a posteriori*, nosaltres defensem aquell criteri que, avui, aquesta llei fa justícia en unes situacions que uns fets que varen estroncar la normalitat democràtica en aquest país varen produir sobre determinades persones. Nosaltres, crec, honorats per haver pogut assistir a la votació d'aquest projecte de llei, que, com acabo de dir, ha fet justícia a unes persones que van ésser separades del seu lloc de treball pel tràngol de la guerra civil, hem estat dignes, en aquest acte d'aprovació del Projecte de Llei que ens ha tramès el Govern, de totes aquelles persones que ens han precedit i que han marcat una època substancial en la història de Catalunya i que, pels seus serveis a la Generalitat, per la seva fidelitat a la democràcia i a Catalunya, varen patir persecució, varen patir, fins i tot, exili i, si més no, varen patir una marginació dels seus llocs de treball, situant-los en terrenys molt difícils en els anys de la postguerra.

Pensin les senyores i els senyors Diputats que nosaltres, avui, hem creat jurídicament una figura nova en l'aprovació del projecte de llei. Nosaltres hem consolidat unes expectatives de dret que tenien un personal al servei de la Generalitat a l'època republicana, personal que, avui, el marc jurídic no ha entrat encara, perquè en altres intervencions els he dit que el marc jurídic administratiu que regula tot el funcionament de l'Estat espanyol és arcaic i, si més no, no ha entrat, des de fa vuitanta anys, en la reciclació de tota aquesta normativa, a la realitat que han anat acompanyant aquests fets.

Jo els voldria assenyalar que avui hem equiparat, amb l'aprovació de la llei, els funcionaris d'ocupació interins i contractats —però funcionaris, en definitiva—, d'acord amb l'actual Llei de funcionaris civils de l'Estat, al mateix nivell que varen tenir els funcionaris de carrera, amb l'aplicació del Reial Decret del 30 de juliol de 1976.

Crec que aquesta és una actuació política innovadora en el marc de l'acció administrativa a l'Estat espanyol i que assenyala que el Parlament de Catalunya s'ha constituït, en aquest punt, en una punta de llança. Això no té precedent a la resta de l'Estat, i Catalunya, una vegada més, hem estat la punta de llança en la innovació a l'Estat espanyol.

S'ha dit, molt ben explicat pel Conseller de Governació, que aquesta Generalitat, successora de la Generalitat de l'època republicana, ha pogut reparar aquelles conseqüències de la guerra civil que marginaren tot un personal que tenia unes expectatives que hauria pogut consolidar com varen poder consolidar —i això aclarirà molts dubtes a aquells qui puguin qüestionar certs aspectes d'aquesta llei—..., que si aquestes persones no haguessin estat depurades haurien pogut accedir, l'any 41, a totes les proves restringides que es van fer a l'Estat espanyol; que si aquestes persones no haguessin estat depurades a la Generalitat, haurien entrat —si haguessin renegat els seus principis— a la Diputació de Barcelona com a funcionaris amb plaça en propietat, i que, per tant, senyores i senyors Diputats,

lluny de tot recel, lluny de tota crítica que s'hauria pogut fer per a l'aprovació d'aquesta Llei, nosaltres, avui, podem estar molt satisfets d'haver fet aquest pas endavant, que estic segur que donarà a tots els estudiosos de la ciència de l'Administració la nota que els he assenyalat abans. Catalunya ha fet una passa endavant en la innovació de la ciència i de l'Administració, en el marc de l'Estat espanyol, en contemplar que els funcionaris d'ocupació i els contractats administratius han pogut, mitjançant la competència exclusiva que ens correspon a l'Estatut d'Autonomia en matèria de funció pública, equiparar-se als funcionaris de carrera que van rebre l'any 76, mitjançant un Reial Decret, el seu decret d'amnistia.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra explicació de vot? El senyor Ribó, en nom del Grup del Partit Socialista Unificat.

El Sr. RIBÓ: Senyor President, nosaltres no hauríem volgut fer explicació de vot, perquè creiem que el text de la Llei, tal com ha estat votada, era prou explícit, però després de les explicacions que hem sentit, i potser en la sessió que avui ens trobem, hauria estat una descortesia no parlar també molt breument, dir que ens afegim a la brillantor de les exposicions anteriors, potser donar una mica més d'optimisme al futur del Parlament de Catalunya i de tots els presents, i que ens congratulem, com tothom, que hagi estat aquesta la darrera llei de la nostra tasca en la legislatura.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Luna, en nom del Grup de Centristes.

El Sr. LUNA: También desde el escaño, señor Presidente, por cuanto que nuestra explicación de voto se explicita a través de las enmiendas transaccionales suscritas por el Grupo y por la propia manifestación de voto en el momento de votar. Y aprovecho, como otros Diputados, el estar en el uso de la palabra para agradecer a todos los miembros de la Cámara, y, por supuesto, en primer lugar a la Mesa, por el compañerismo y la buena armonía en el terreno personal, por encima de las discrepancias ocasionales, de estos cuatro años, de esta primera legislatura del Parlamento de Cataluña.

Muchas gracias, señor Presidente; muchas gracias, señores Diputados, señoras Diputadas.

El Sr. PRESIDENT: Bé, senyores i senyors Diputats, probablement aquesta serà la darrera sessió plenària d'aquest Parlament, almenys serà la darrera sessió plenària si no hi ha cap qüestió excepcional que obligui a reunir-nos altre cop, ja que legalment podem reunir-nos fins al dia 20 d'aquest mes. Aleshores, si és realment la darrera sessió, com suposo, em sembla que hi escau un molt ràpid balanç i uns mots de comiat.

Jo voldria fer una mica de balanç de la tasca del Parlament i de l'actuació del Parlament en aquests quatre anys, primerament del punt de vista estrictament del treball parlamentari. Crec que aquesta legislatura ha treballat amb eficàcia, hem aprovat moltes lleis —en aquesta darrera sessió n'hem aprovat nou. Aquestes lleis són lleis que jo crec que moltes d'elles són importants. Hem aprovat gairebé totes les lleis institucionals previstes a l'Estatut, amb dues excepcions importants, la Llei regulant l'organització territorial de Catalunya i la Llei electoral, però tots sabem les circumstàncies que no han fet possible aprovar aquestes lleis, i també algunes altres lleis ja de menor

importància de les previstes per l'Estatut d'Autonomia. Hem aprovat lleis com la Llei de normalització lingüística, la Llei de cooperatives, la Llei modificant la Compilació del Dret Civil, que hem aprovat en aquesta sessió, que jo crec que, realment, deixaran una marca en la societat catalana actual. En fi, han quedat també moltes lleis en tràmit, cosa que espero que facilitarà la tasca de la propera legislatura.

Si ens referim també a l'altra missió del Parlament, la d'impuls i de control del Govern, crec que en aquest aspecte ningú no podrà negar que el Parlament ha treballat molt; no tinc aquí les estadístiques ni crec que sigui necessari donar-les, però hi ha hagut gran nombre de preguntes amb respostes orals o escrites, gran nombre d'interpellacions, s'han aprovat nombroses proposicions no de llei, mocions, resolucions, etcètera.

En fi, pel que fa al control pressupostari crec que pocs pressupostos han estat sotmesos a un control tan estricte, amb un examen tan acurat com els pressupostos aprovats per aquest Parlament.

En fi, el Parlament, a través de la seva Comissió de Drets Humans s'ha preocupat també de qüestions que estrictament queden fora del seu àmbit, però que, evidentment, ningú pot considerar que són alienes a les preocupacions d'un Parlament democràtic.

Crec també que en l'aspecte administratiu, en l'aspecte de la gestió administrativa del Parlament, el Parlament té un balanç favorable. Ja sé que hi ha hagut molts Serveis que no han arribat a instal·lar-se encara en aquesta legislatura, o que hi arribaran tot just, però tots sabem les dificultats a què han donat lloc, en aquest aspecte, el fet de no poder disposar immediatament de la totalitat d'aquest edifici i també raons pressupostàries. De totes maneres, les senyores i els senyors Diputats ja saben que d'aquí a molt poques setmanes el Parlament tindrà en funcionament la biblioteca, l'arxiu, l'ascensor, etcètera.

Bé, però jo crec que l'important és, sobretot, que puguem presentar-nos davant el poble de Catalunya i davant la història globalment també amb un balanç positiu en l'aspecte polític.

L'any 1980 Catalunya va tenir un nou Parlament, després de més de quaranta anys d'interrupció. Evidentment, això va despertar unes grans expectacions en el nostre poble, i, aquestes expectacions, desgraciadament no hem pogut satisfer-les en la seva totalitat, jo diria que bàsicament perquè la nostra autonomia no és suficientment ampla perquè hagués estat això possible.

Però, així i tot, jo crec que políticament el Parlament —el Parlament el mandat del qual s'acaba ara— pot tanmateix demanar un judici favorable —ho repeteixo— al poble i a la història. Hem fet, jo crec, quelcom d'important, que ha estat d'introduir, des del bon començament d'aquesta etapa, la normalitat en el funcionament democràtic, en el funcionament de les institucions: la legislatura haurà complert els seus quatre anys sencers; no hem tingut crisis institucionals; hem demostrat la viabilitat del nostre sistema parlamentari, fins i tot en un cas com el present en què no hi havia una majoria com a resultat de les eleccions, i, en fi, i això és el més important, hem demostrat la capacitat de Catalunya per a l'autogovern.

Ja sé que es poden fer moltes crítiques al Parlament, en primer lloc; al Govern, segurament; en fi, a les nostres institucions globalment, però si mirem les coses sense passió política i en el seu conjunt, jo crec que realment Catalunya haurà de-

mostrat que sap i mereix autogovernar-se, que, en fi, ha demostrat capacitat per utilitzar la seva autonomia.

De vegades alguns amics de fora ens diuen —potser és aquesta llagoteria amical que és normal i que moltes vegades tots fem—, ens diuen que Catalunya ha demostrat ser pionera en la posta en marxa de l'Estat de les autonomies i que pot servir de model i d'exemple. Jo no sé si això és ben cert, però, en tot cas, el que sí que crec que és cert és que per la part de Catalunya ha quedat demostrat que l'Estat de les autonomies funciona i pot funcionar.

En fi, crec també que el Parlament ha complert, en un aspecte també polític, una missió important, que és la missió pedagògica que han de tenir, jo crec —i, en fi, els tractadistes tots hi estan d'acord—, que han de tenir també les Cambres legislatives.

Jo crec que el nostre Parlament haurà estat per a tota la ciutadania de Catalunya un exemple de tolerància, de convivència, de respecte mutu, de recerca dels acords. Hem pogut tenir discrepàncies, n'hem tingut avui mateix, no?, però aquestes discrepàncies no ens han portat mai a actes dels quals haguéssim d'avergonyar-nos. En democràcia és normal, és obligat tenir discrepàncies, però l'essencial és saber mantenir la convivència i, sobretot, saber superar les discrepàncies buscant l'acord sempre que és possible. Jo crec que aquest Parlament s'ha distingit precisament per aquest esforç a buscar els acords i que moltes vegades, especialment en les lleis institucionals, però també en altres lleis, aquests acords han estat obtinguts. I el que repassi les votacions sobre les lleis aprovades quedarà sorprès del gran nombre de lleis que han estat aprovades per unanimitat o per majories amplíssimes.

En fi, crec que també hi ha un altre aspecte, sempre en els aspectes polítics, en el qual el nostre Parlament pot pretendre un balanç positiu, un judici favorable, i és que el Parlament jo crec que ha sabut mantenir un bon equilibri entre la defensa de l'autonomia i el ple respecte a la legalitat constitucional. Jo crec que fins i tot els recursos davant del Tribunal Constitucional en són la bona prova, i en les dues cares de la medalla: tant els recursos plantejats pel Govern de l'Estat, que demostren que el Parlament ha volgut arribar als límits de l'autonomia, com els plantejats pel Parlament, que demostren que el Parlament també, en un altre aspecte, ha estat gelós que l'autonomia fos respectada. I en aquest aspecte, doncs, de la voluntat demostrada d'acatament i respecte a la legalitat, haig de fer remarcar també que el Parlament ha estat sempre extraordinària-

ment respectuós i ha fet seves les opinions del Consell Consultiu.

En fi, en conjunt jo crec que podem aspirar a aquest judici favorable i que, en tot cas, podem, referint-nos a la nostra tasca, assegurar que hem fet tot el que podíem, i, com diu el proverbi català, «qui fa el que pot no està obligat a més».

En fi, no voldria acabar sense un record per als Diputats morts en aquesta legislatura, els senyors Alfons Carles Comín, el senyor Josep Maria Poblet i el senyor Josep Maria Nolla. Evidentment, els hem trobat a faltar, i el poc tracte amb ells que hem pogut tenir ens ha demostrat a tots la vàlua dels nostres companys desapareguts.

En fi, voldria acabar donant les gràcies a tots. Primerament al personal del Parlament, al qual devem en molt bona part aquest balanç positiu al qual jo feia al·lusió. Voldria donar les gràcies també als Grups parlamentaris i als seus portaveus per la col·laboració que han tingut sempre amb la Mesa, per l'esperit que han demostrat de convivència i de recerca dels acords. Voldria donar les gràcies molt especialment —i ara són gràcies de tipus personal— als meus companys de la Mesa. Voldria recordar, explicar, que la Mesa ha actuat sempre, gairebé sempre, per unanimitat i en forma totalment solidària —els casos en què no hi ha hagut aquesta unanimitat són molt pocs, jo crec que es poden comptar amb els dits d'una mà— i, a més a més, ha actuat sempre, jo crec —almenys ens hi hem esforçat—, amb total imparcialitat, complint la seva obligació de respectar i interpretar amb equitat el Reglament, sense absolutament consideracions d'altre ordre. En fi, haig d'adreçar els meus remerciaments a tots els Diputats. Jo crec que aquesta legislatura s'haurà distingit per l'ordre, per la convivència, pel respecte mutu, que han quedat demostrats tot al llarg d'aquests quatre anys. I això es deu a vostès. I això, que ha facilitat enormement la meua tasca, crec que no solament els ho haig d'agrair, sinó que els asseguro que aquest agraïment no és purament unes paraules, sinó que és un agraïment molt sincer.

En fi, voldria acabar, interpretant suposo el sentiment de tots, adreçant una salutació anticipada als nous Diputats que ens han de succeir en aquesta sala i fent vots perquè la cordialitat que hi ha hagut entre nosaltres continuï la pròxima legislatura i en totes les vinents legislatures.

Senyores i senyors Diputats, adéu o a reveure.

(Forts aplaudiments.)

S'aixeca la sessió.

(Són tres quarts i nou minuts d'una del migdia.)